BAYAN YANI

58

2016-10 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

Yazarlar, öğretmenler bir bir gözaltına alınıyor, tutuklanıyor.

OKUMAN YAZMAN VAR MI TEYZECİİM?

BÜYÜK YAZILARI OKURUM OĞLUM!

AL.. AL.. AL.. AL!! AL AL AL!

PIH PIH! PIH PIH

İpek

İpek Özsüslü

Geçtiğimiz günlerde Doğan Medya CEO'su Mehmet Ali Yalçındağ'dan Redhack tarafından sızdırılan e-maillere ilişkin açıklama gelmişti. Şaşkınlık içinde olduğunu belirten Yalçındağ "Ben 22 senedir günlük tutuyorum. Hepsi maalesef çalınmış" demiş herkesleri güldürmüştü. Ancak adam haklıymış hanımlar, beyler. Redhack tarafından bulunup asma kilitleri taşla ezilmek suretiyle içeriği basına sızdırılan günlükleri bulduk.

Not: İmla hataları bize ait değildir. Vay efendim bu ne biçim tashih demeyin.

12 aralık

Üstadım günlük.

Günaydın. Duyduğuma göre yeni yeğenin olmuş. Bu yeni minik not defteri hayırlı uğurlu olsun. Allah baht açıklığı versin, yoymasın inşallah. İmza: arzu ve ben

diğer taraftan bu hafta çok yoğundu. it ayağı yemiş gibi ordan oraya koştum. Kaçmadan s*çmaya vaktim olmadı. Doğan gurubunda tt olan konu Mehmet Ali'yi (bendeniz cennet kuşu) başa getirelim mi. Aydın bey (kayınpeder. ben ona peder oze diyorum) bütün üst düzey çalışanlara sordu. Hepsinden aynı yanıtı aldı: mehmet ali beyi getirin başa da artık rahatlıyalım. Çalışanlardan çok güçlü destek var.

Kızlar tamamen karşılar. hatta milleti rahatlatmak için kelebek gecesi düzenleyip. eller havaya herşey yolunda kop kop kop. relaks havası yaratmaya çalışıyorlar.

Peder oze ise incelemelerine devam ediyor. Rıfat ababaybay'a sıkıştım bana bir öneri diyor. Rıfat hiç düşünmeden gözünün yağını yiyim bizi kızlardan kurtarın diyor.

Diğer taraftan yöneticilere gözünüz aydın cumhurbaşkanı haber yollamış yakında sizin kanallara çıkacağım diyip rahatlatıyor herkesi. Kanalda herkes sevindirik oldu çiftetelli oynuyor.

Sevgilim günlük.. Keşke dilin olsa da mehmet aliyle ilgili çıkan haberlere çok sevindik tebrik ederiz diyebilsen. Şu an tek ihtiyacım olan bu.

öptm ..muck. kib

12 ağustos

Sevgili günlük

Bu akşam Nuray, ahmet, bizim hanım ve ben iki lafın belini kırdık. Lahmacun yiyip petrus şarabı içtik. Nuray bence sayın CB'mıza hayran. Odasında hep posterleri asılıymış. gasteden fotograflarını kesip biriktiriyormuş. Olmasaydı ayvayı yemiştik. iyi ki var selvi boylu güzel insan dedi. Allah zaten sevdiğine güzellikle boy verirmiş diye ekledi. Bunun üzerine arzu durur mu yapıştırır cevabı.. Siz niye yurtdışında ilan vermiyosunuz der.. O da hımmmsss ben bunu bi düşüneyim diye der saçlarıyla oynar ve olaylar gelişir..

Sonra eve döndük ve televizyonda kertenkelenin tekrarı vardı. İzledim. Sana yazacağım dakikaları iple çekiyorum sevgili günlük. tek sırdaşım sensin <3

11 mayıs

sevgili günlük.

Baldızım Vuslat ben sedata güveniyorum. benim adamım oldu diyor. sedat birlite osursak gidip vuslat'a anlatıyormuş :(ben ahmetle uzun toplantılar yaptım. ahmet'e kefilim. benimle pararlel düşünüyor. size bağlı olursam çalışırım ben karıdan emir almam diyor.

Vuslat genel yayın müdürü olacakmış. peder oze. olmaz dedi. Ben ahmetle elele aydın beyi fiştekleyeceğimizi düşünüyorum.

Sonra eve geldim. yemekte karnıyarık ve pilav vardı. bugünümde böyle geçti

18 ağustos

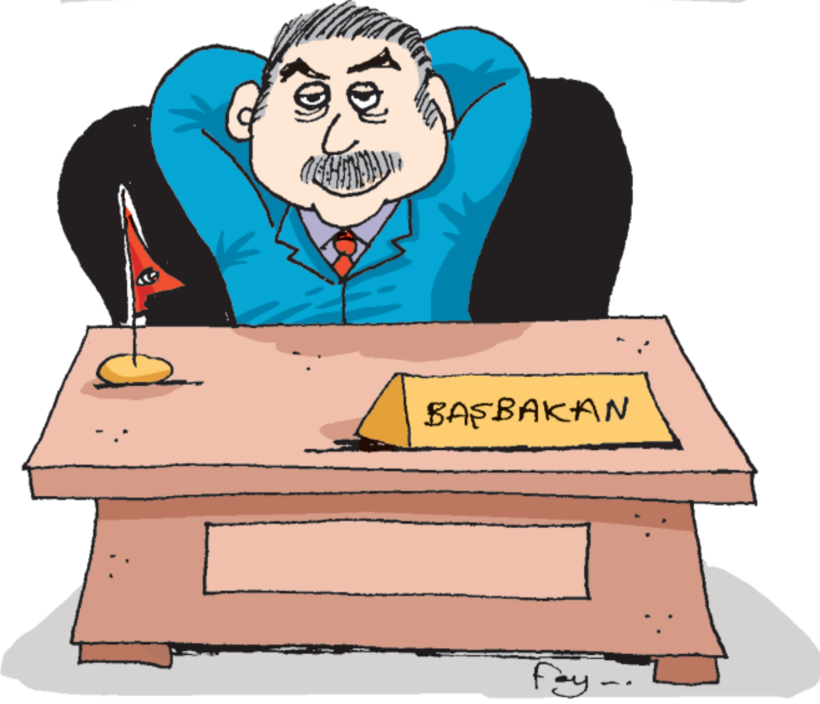
Üstadım günlük.

Darbe kalkışması sonra CB'ımızı telefonla arayıp, geçmiş olsun dileklerim arz ettim. kendisine "sayın komutanım" diyince pek hoşafına gitti. ağzını korkak alıştırma söyle söyle anayasamızda böyle söylüyor diyince kahkahalar havada uçuştu. Hatta ben daha da sevinsin diye konserve kahkaha efekti kullandım. sonra telefonu peder oze'ye verdim. sonra bi takım aile üyeleri bana teşekkür edeceklerine.. hıhhh biz de o seni aradı sandık. sen aramışın, sayılmaz hoşşikçilik yapma dediler. küçümsediler.

Hande firat ile birlikte Cumhurumuzunbaşını ziyaretten çıktıktan sonra o AD için de randevu koparmaya çalıştı. CB'ımız ok demiş. ama peder oze randevuya Vuslat da gelecek diye tutturdu. Çünkü onun kocasının işleri bizim yüzümüzden bozulmuş. bunu handeye sööleyince o da bu iş yaş demiş.. Bunun üzerine AD o zaman seni de götürmüyorum ulan. yalnız gidicem otur oturduğun yerde evde tv izle dedi.

Bi de baldız baldan tatlı derler.. zehirden acı sevgili günlük. Ne kayınpederimden ne baldızan ne eltiden yana güldüm.

Başbakan Binali Yıldırım yeni evlilere "İtaat et rahat et" nasihatında bulundu.

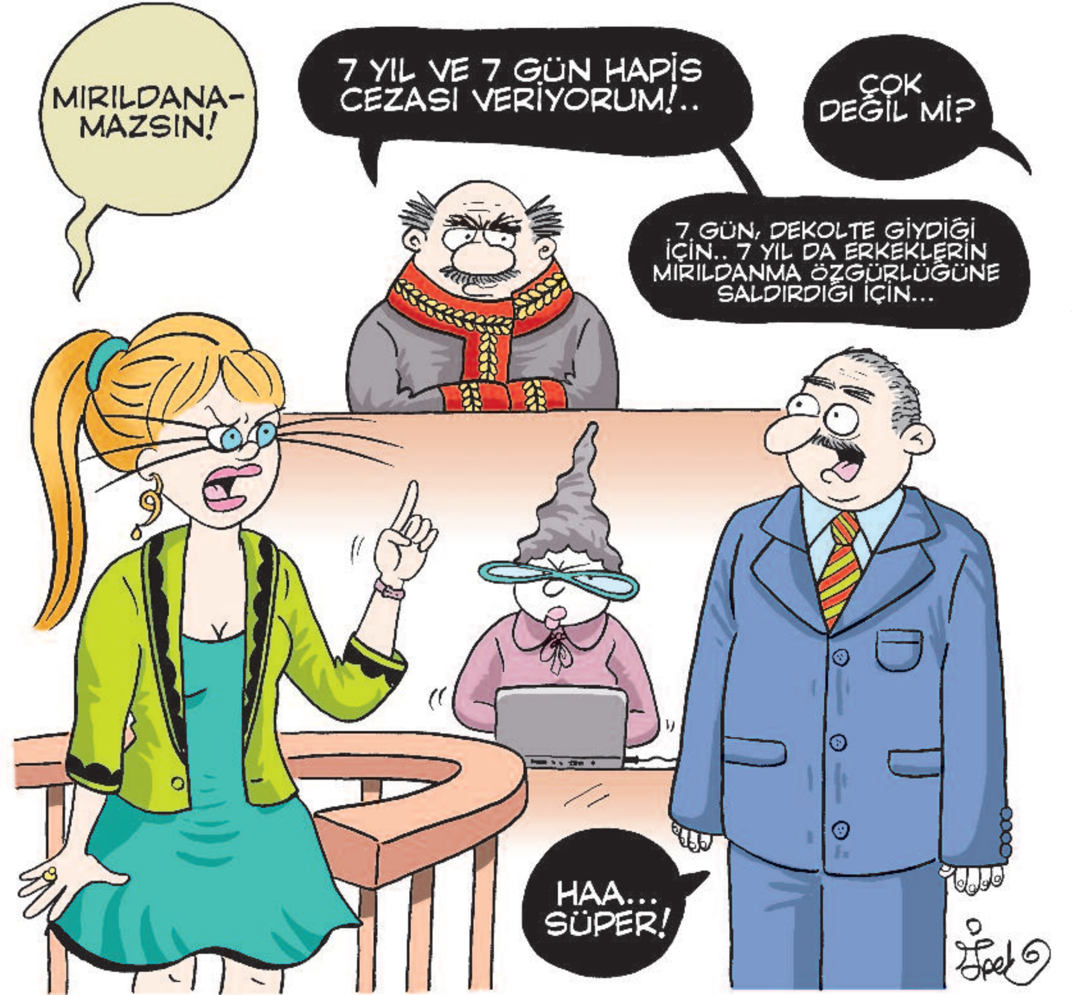

Bu yıl beşincisi düzenlenecek Çanakkale Bienali, AKP Grup Başkanvekili Bülent Turan, AKP Çanakkale il başkanlığı ve 'AK trol'lerin hedef gösterdiği Beral Madra'nın görevinden feragat etmesinin ardından iptal edildi.

Cumhurbaşkanı, "OHAL sayesinde normal şartlarda yapamayacağımız birçok şeyi hamdolsun yapabilme imkanına, gücüne sahip olduk" dedi.

Başbakan Binali Yıldırım "Şortlu kadına tekme" olayıyla ilgili "Hoşuna gitmeyebilir, mırıldanırsın" yorumunu yaptı...

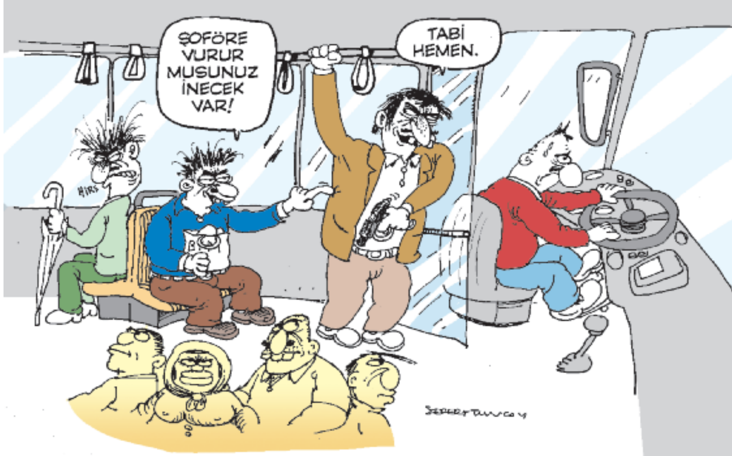
Ayşegül Terzi şort giyindiği için Abdullah Ç. tarafından tekmelendi. Abdullah Ç., kıyafeti ortama uygun değildi diyerek kendini savundu.

BAYAN YANI AKTÜEL

Aralarında Kürtçe çocuk kanalı ZAROK Tv'nin de olduğu 20'den fazla televizyon ve radyo kapatıldı.

Metrobüs şoförüne şemsiyeli saldırıdan sonra, bu sefer de seyir halindeki otobüsün şoförü durakta durmadığı gerekçesiyle bir yolcu tarafından bıçaklandı!

Burdur Milli Eğitim Müdürü'nün sosyal medya hesabından "Bir kadın evinden süslenip çıkıp, evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir" sözünü paylaştığı ortaya çıktı.

BAYAN YANI

2016-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

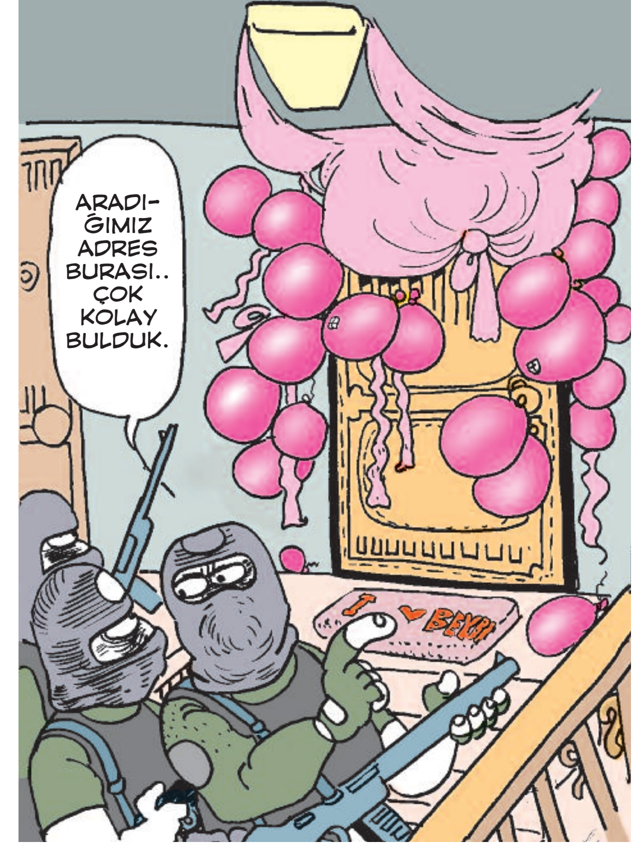
Tophane'de yeni bir galeri baskını daha... 21 kadın sanatçının eserlerinin sergilendiği "Kuytu" adlı serginin açılışı "kızlı erkekli kalabılktan ve tabii ki alkol alınmasından rahatsız olan" mahalleli tarafından basıldı. Aranan polis ise dağılmalarının daha uygun olacağını söyledi.

Erdoğan gene kuyuya taş attı.

Edebiyat öğretmeni, Yunus Nadi ve Haldun Taner ödüllerinin sahibi yazar Murat Özyaşar İstanbul'da gözaltına alındı. Eşi Sibel Oral baskını anlattı: “21 günlük kızımız Lorin'in beslenme saatiydi. Kapısında pembe tüller ve balonlar olan 21 fünlük bebeğin evi basıldı, babası götürüldü” dedi.

OHAL'de Tarık Akan

“DNA”

fatimayildizerkan@gmail.com
sosyal medya @fatimayildiz

Davet

feyhan güver

AKŞAM DIŞARDA YEMEK YİYCEZ... HAZIRLAN...

DIŞARDA...

YEMEK...

GÜP

SANİYE... SANİYEE.. SANİYEE..

VINNNN

SANİYE...

KIZ N'OLDU... NİYE AĞLIYOSUN...

BU GECE EKREM BENİ YEMEĞE GÖTÜRECEK...

E ÇOK GÜZEL.. NİYE AĞLIYOSUN O ZAMAN...

KIRKDOKUZ YAŞINDAYIM SANİYE... ÖNÜÇ YAŞIMDAN BERİ GÜNDE ÜÇ ÖĞÜN YEMEK YAPIYOM BEN...

ANNEM ERKEN ÖLÜNCE KARDEŞLERİMİ BEN BÜYÜTTÜM. EVLENDİKTEN SONRA ÜÇ OĞLUM OLDU.. HERGÜN DÖRT ADAMA YEMEK YAPIYOM...

ÖMRÜMDE İLK DEFA BİRİ TABAĞIMA YEMEK KOYUP ÖNÜME GETİRECEK...

HAKLISIN GÜLSÜM.. KEYFİNİ ÇIKAR BU GECENİN...

VALLA ÇOK DUYGULANDIM.. HALA AĞLAYASIM VAR. KÖFTECİYE GÖTÜRECEK HERALDE BENİ...

HADİ GİT HAZIRLAN BARİ.. SÜSLEN BİRAZ...

SANDIKTAN KADİFE ELBİSEMİ ÇIKARICAM.. KAÇ SENEDİR SAKLIYODUM...

HADİ BAKALIM...

GÜLSÜÜM!.. GÜLSÜÜM!

ÇOK BEĞENECEK BENİ...

KIZ HANİ DIŞARDA YEMEK!.. DAHA ÖRTÜYÜ BİLE SERMEMİŞSİN.. ŞEFKET'LE NURİ GELECEK BİRAZDAN!.. SALLAN MA!.. HADİ BAK KİME DİYOM!..

ÇATIRR

ÇAT

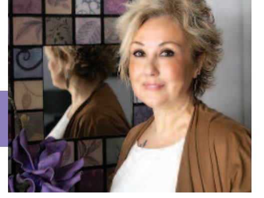
ÇAT..

ÇAT.

BİTTİ

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü

sengul@hablemitoglu.net Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Annem için...

Benim annem; ufak tefek akça pakça minnacık bir Makedon kadını idi. Pehlivan gibi bir çerkez kızı, 16 yaşındaki Sırma anneannemden ve ufak tefek bir Makedon adam olan, yaşını başını almış Hilmi dedemden doğma farklı bir kadındı. Anneannem, dedemin ikinci eşiydi. Kendisi ile yaşıt ve kendisinden daha büyük üç çocuğu ile dul kalmış olan dedemle evlenmişti. Anneannem, anneme göre daha munis ve şefkatli idi. Yoksa kafa kağıdına göre, boğa burcu ama doğum bilgisine göre, bir koç burcu kadını olan annemle nasıl anlaşabilirdi ki?.. Anneannem bu kadar genç bir gelin olunca doğal olarak dedem, anneannemden önce öldü. Anneanneme de son yıllarında annem baktı. Ancak çok zor bir süreç oldu. Annem neredeyse obsesiflik düzeyinde titiz bir kadındı. Hem kendi hayatını hem de çevresindekilerin hayatını bu yüzden çok zorlaştırıyordu. Annemle yaşamak kolay değildi. Püskülle kavgalarınız, hatta anacığım Püskül'ü kıskanmaların hala gözümün önünde. Kedi seven annem mekruh bulur, köpek sevmezdi. Torunlarının korkusundan tam olarak söylemez, ancak sürekli belli ederdi. Evimizin temiz olmadığını, bu yüzden de bize gelmek istemediğini söylediğinde de, ben çileden çıkardım(evimiz çok temizdi bu arada söyleyeyim). Gülüyorum hatırladıkça. Bu durumda anneannem için de annemle yaşamak hiç kolay olmadı. Anneannemi askeri disiplin içinde tutu. Babamla inişli çıkışlı, kavgalı gürültülü bir evlilikleri vardı. Evlendikleri günü anlatırken çok mutlu olurdu annem. Sanırım yaşamı ile ilgili hoşnut olarak anlattığı tek gün de oydu. Bir de oğlunu doğurduğu gün. Erkek evlat hep çok değerli idi annem için. Beni önemserdi, gurur duyardı ama, hiç bir zaman yüzüme karşı söylemezdi. Hep başkalarından duyardım benimle övünmesini. Başı sıkışınca beni arar, oğluşunu az görse de, toz kondurmazdı. Tipik bir Türk annesiydi.

Namazını bilincini kaybedinceye kadar bırakmadı. Saçlarını göstermezdi, kendince, basit bir saç bağlama şekli vardı. Yaşı ilerleyince saçlarını hiç açmadı. Hatta bütün hastalık sürecinde, önce hastanede sonra bakım merkezinde saçlarını kapalı tutmak için elinden geleni yaptı. Kişisel bakımını son yıllarda kendisi yapamıyordu. Bir kaç kişi ancak yetebiliyordu. Eğer erkek bakıcılar varsa, neler olup bittiğini tam olarak anlamasa da çok tepki gösteriyordu. Hayatı boyunca en çok korktukları hastalığı boyunca başına geldi. Çok acılı ve yıkıcı bir yoğun bakım süreci geçirdi. Sağlığında bir gün Uyvar 6 yaşında iken bir duasını duymuş ve bize aktarmıştı. "..anne, anneannem dua ederken -Allahım tuvaletlerde alma canımı, yatırma beni diyor. Neden öyle söylüyor" diye sorduğunda, Necip'le gülmüştük. Necip; "ya Şengül ne tuhaf annen var, duanın da ..kunu çıkarmasa olmaz mı" demiş, çok gülmüştük. Parkinson yakasına yapıştığında çok gençti, 60'lı yaşlarının başındaydı. Özgürlüğüne o kadar düşkündü ki, Parkinson en büyük cezası oldu. Çünkü an be an O'nu hareketsizleştiriyordu. Asla bu hastalığı kabullenemedi. Hatta Parkinson olmadığını, titremediği için kendisine konulan teşhisin yanlış olduğunu söyleyip duruyordu. Hastalığının insanlarla paylaşılmasından hiç hoşlanmıyordu. Demans başladığında, zor olan karakteri dayanılmaz bir hale geldi. Kızı olarak tahammül göstermeye çalışırken öylesine zorlanıyordum ki, beraber geçirdiğimiz zamanların sıklığını azaltmaya başlamıştım. Buna çok sinirleniyordu. Kendimi dinleyip, vicdanım ve hayatım arasında kaldığım, ne yapacağımı bilemediğim zamanlardı. Kolay olmayan bir yaşam akışım, aktif bir işim ve çocuklarım, yığınla sorumluluğumun arasında annem ve hastalığı beni tüketmeye başlamıştı. Ne yapacağımı bilmezken, durumu bakıcılarla kurtarmaya çalışıyordum. İçimdeki suçluluk duygusunu ise, tarif etmeme imkan bile yoktu. Suçluluk beni yiyip bitirmek üzereydi. Suçluluk bir sure sonra çaresizliğe evrildi. Sık sık Ankara dışı çalışmalarım oluyordu, anormal bir koşturmam vardı ve açıkçası anneme bakım vermek, içinde olduğum ruh haliyle de olanaksızdı. Bütün bunlara rağmen gözüm de üzerinde idi. Babamla 13 yıl önce ayrılmışlardı. İnsanlara ayrıldıklarını söylediğimde, bana çok kızıyordu. "Bu yaştan sonra kendime boşandı dedirmem" diyordu. Babam öldüğünde inanmadı, öldüğüne ikna edemedik. Yıllarca bir dargın bir barışık ilişkilerine rağmen ayrıldıktan sonra geri döneceği umudu ile yaşadı. Ayrılık yası tutuyordu. Neler yapmadım ki üzüntüsünü azaltmak için, hiç bir işe yaramayan neler neler…

Bir gün ben Ankara dışında bir toplantıda iken, teyzemin ve bakıcısının gözünün önünde bilmem kaçıncı düşüşlerinden birinde kalça kemiği kırıldı. Nasıl döndüğümü apar topar, nasıl bir operasyon ve bakım süreci yaşadığımızı hatırlamak bile istemiyorum. Artık hareket yetmezliğine, yara bakımı da eklenmişti. Kalçaya protez takıldı. Yürümesi gerekiyordu ancak yürüyemiyordu. Sosyalleşemiyordu. Demans iyice ilerlemişti. Bambaşka biri vardı artık yaşamımızda. Böylece geçen bir yılın sonunda bir sabah nefes alamadı ve acile gittik, hastaneye giriş o giriş. 15 Aralık-11 Eylül arasında geçen yoğun bakım süreci için tek şey söyleyebilirim; annemin yavaş yavaş eriyerek küçülmesi ve yok olması ile geçen aylar. Mümkün olsa "..uyutun artık, yeter ki bu acıyı çekmesin" diyeceğim, her gün gözümü "Allahım artık yaşamasın" diye dua ederek açtığım günler ve gecelerin geçtiği 9 ay. İki hastane, çok iyi bir bakım ve servis. Ancak her ne kadar dirense de, biten bir yaşam.

Aşık olduğu adamın hayal kırıklığına uğrattığı bir kadındı. Babamın eve dönüşünü öyle çok bekledi ki, zaman hiç geçmedi annem için. Çok uzun geldi geçen 13 yıl.

Hangimizin sınavıydı bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Annemle ilişkimiz hiç bir zaman muhteşem olmadı. Bunun için anneme kızmayı ya da buna üzülmeyi bırakalı öyle uzun zaman oldu ki, nedenlerini anlamaya ve aramızda olanları unutmaya çalıştım, hatta unuttum bile. Mutsuz bir kadındı. Mutsuz bir evliliği olan hüzünlü, ama bir o kadar da öfkeli ve etrafına da öfke saçan bir kadındı. Hep haklıydı, farklılıklara kapalıydı. Doğruları vardı, bu doğrulara uyarsan yanında olabilirdin. Uymazsan yok sayardı. Bir defasında Uyvar doğduktan sonra benimle 6 ay görüşmedi. Kocama kızmıştı, acısını benden çıkarmıştı. Yine konuşan, sarılan ben olmuştum. Asla geri adım atmazdı. Ancak şu da bir gerçek ki, sağlam kadındı. Kabul ediyorum, inatçıydı, huysuzdu vs. ancak, ilkeleri olan, köşeli, hayatı ak ve kara diye ayıran, ara renkleri kabul etmeyen, son derece akıllı, çatık kaşlı bir kadındı. Babam O'nu sevseydi, şefkatle sarmalasa idi böyle olmayacağından öyle eminim ki. Aşık olduğu adamın hayal kırıklığına uğrattığı bir kadındı. Babamın eve dönüşünü öyle çok bekledi ki, zaman hiç geçmedi annem için. Çok uzun geldi geçen 13 yıl. Hastalık, elden ayaktan düşürünce öfkesine öfke, mutsuzluğuna mutsuzluk eklendi.

Anneli ve annesiz olmak arasındaki farkı çok iyi bildiğimi söyleyemem. Küçükken arkadaşlarıma ailemle ilgili yalanlar söylerdim. Ne kadar mutlu bir aile olduğumuzu anlatırdım. Evlenirken, evlendikten sonra ve çocuklarım olduğunda, aslında koşulsuz sevgileri ile bir annem ve babamın olmadığını, tek başıma olduğumu her gün yeniden ve yeniden öğrendim ve anladım. Bununla yaşamayı bildim. Suçlamadım onları, yaşamlarını, içinde oldukları koşulları, duyguları anlamaya çalıştım. Ama galiba kırgındım. Hep de kırgın olacağım onlara karşı bunu biliyorum. Artık mutlu olmalarını istiyorum. Acı çekmediklerini biliyorum. Onlar öldüğünde ufacık bir çocuk olmadığıma şükrediyorum. Onları kaybettiğimde, birer insan olarak algılayabilecek yaşta olduğum için kendimi şanslı kabul ediyorum. Sanırım tek bir şeye üzülebilirim ve özlem duyabilirim; bu yaşımda bilgelikleri ile bana dostluk gösterecek kadar yakınımda olamadıklarına. Bunun dışında bir eksiklik olmayacak. Annemin saçını hiç okşamadığına, doya doya sarılamadığımıza, yıllar içinde yabancılaşmamıza hatırladıkça üzüleceğim. Ve gidip canımdan canlarıma sarılacağım. Annelik yapmaya, hayatta en sevdiğim işime, anneliğime devam edeceğim. Torunlarımı sevmek ve onlara nene olmak için yaşayacağım.

Seni seviyorum anacığım, her ne kadar birbirimize benzemeksek de, pek çok yanımın senden geldiğini biliyorum. Bu yüzden de sana çok şey borçluyum. Gülmelerime ne kadar kızsan da, içten içe özendiğini de biliyorum. Sonra diyorum ki, sevgini göstermeyi bilmemek senin öznel olarak suçun olabilir mi? Bilmiyorsan ve öğrenmediysen başka ne yapabilirdin ki? Şimdi tek bir dileğim var; elini ne kadar çok sıkı sıkıya tuttuğumu ve seni ne kadar çok sevdiğimi hep hatırla. Artık demans ve Parkinson yok. Yaraların kapandı. Lütfen gül anneciğim. Dedemin altın kızı, ağız dolusu gül ki, ben de mutlu olayım. Seni seviyorum canım akça kadın…

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

• Hazan mevsimine rastlayan EX ayrılığım yüzünden ruhsal açıdan ancak yazın toparlanabildim… Buna göre İlkbaharda davayı açıp yazın boşanmalıydım… Kışın akşam erken çöker, mekanlar daralır, küçülür, bedenler montların şemsiyelerin, berelerin altına hapsedilir ve sanki her şeyin üstü kapatılır, karanlığa sokulur. Oysa ki yazın, gün uzun, aydınlıktır, sanki uzaya kadar ulaşabilecek açıklıktasındır…. Şayet EX'ten boşanacaksanız, Yaz başlangıcına denk getirmek psikolojiyi çabuk kurtarmanın en iyi yoluymuş, psikolojiyi çökerken tecrübem ile sabitlenmiştir..

• EX'in geldiğini kapı zil çalışından anlıyordum. "**Aaaa, tabi insan sevdiğinin gelişini hissedermiş, nasıl da koşarak kapıyı açmaya gidiyorsun?** " diyorlardı. Hissiyattan ileri, kapı zilinin içindeki sanki cana gelen kuş, canhıraş bir feryat koparır koparmaz, acı çekmesin diye fırlıyordum. Ve her gün o kuşu, EX'in parmakları altında daha çok ezilmekden kurtarmak için koşarak açıyordum sokak kapısını…

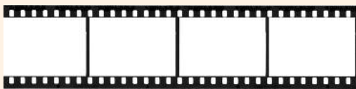
• Yanında güzel biri varsa çirkinsin, yanında zayıf biri varsa şişkosun, yanında iyi biri varsa kötüsün, yanında zengin biri varsa fakirsin, yanında yeni bir **sevgili** varsa sen **EX**'sin….

• Bitişten önce son bir çıkış arayan ve koca olarak antiromantikliğinden hiç ödün vermeyen EX'in, **eş ile hafta sonu gezisi** dediği bir türbe ziyaretinde dilek dilerken bulmuştum kendimi. Yüksek egolu EX, "**bu evlilik devam etsin dilediğini biliyorum,**" diyordu. Halbuki; EX'in dileği kabul olursa ben de otomatikman kurtulmuş olacaktım.. "**EX ne diliyorsa bana da EX'in dileğinin aynından çeeek Telli Baba"….** diye dileniyordum elimdeki teller aracılığıyle …

• Birileri "**kandırıldık**" diye savunma yapabiliyor, ama bu gerçek kandırılanlar için geçerli bir savunma olarak kullanılamıyor … "**EX ile kandırıldım evlendim**" demek aklıma gelmedi ama EX tarafından sinsice atlatılarak resmen "**kandırıldım**" ve ayrıldım ..

• **EX**, evi terk etmesine ramak kala sürekli boşanan kişileri ve boşanma hikâyeleri anlatıyordu. **Bana boşanmayı anlatma, boşan git…** diyerek gözümün önünden geçecek hayatımın film şeridine bir bant daha ekleme yapıyordum…

EVRENSEL MESELELER

• "**Kalpten kalbe bir yol vardır görülmez**"… demiş Halk Ozanımız Neşet Ertaş… Zaten şimdilerde o yol bir görülse hepimiz bittik demektir…

KADIN YANIM

• Eskiden; "**ahh ahh! hayatımı yazsam roman olur**" diyen kadınlar şimdi "**senaryosunu yazsam dizi film olur**" diyorlar… Okuma toplumunun seyirci topluma haline gelmesi ile, yazılsa okunmayacağından, film olsa seyredileceğinden emin kadınlar…

EKRAN TEPİK

• Eski Türk filmlerinde, Yakışıklılar erdemli olurdu, yüz güzelliği kalbine yansırdı ve çirkin zenginin şoförü

olan, Fakirler yakışıklı olurdu … Şimdi başrol artistleri hem zengin, hem yakışıklı. Yani her şeyi birine vermiş dizi adaleti. Direkt zengini seçiyorsun.. Fakire bir tek ahlâk yüklüyor, o da şimdilerde beş para etmiyor…

EV BABALARI

• Babam ve arkadaşlarının oturduğu bankı, parkta çok net bulabiliyorum, ama hangisi babam? Zorlanıyorum. Çünkü gri renk tonlarda enine çizgili penye tişörtler ve kapri boy pantolon en trend 60 yaş üzeri kombini.

SANAL TEPİK

• Yakında sanal profilde, aile ve ilişkiler kısmındaki akraba listesine **EX Koca, EX Karı** yakınlık derecesi de eklenirse şaşmam…

• Eskiden vapurlarda başkasının gazetesini üstünden okuyanlar gibi, elinde kendi akıllı telefonu varken yine de yanındakinin akıllı telefonuna bakanlar var teknolojik yüzyılımızda.

ŞİDDET TEPİK

• Bayan Yanı Dergi yeni çıktığında, gazetelere verdiğimiz röportajlarımız sırasında aramıza karışan ve tecavüze uğradı iddiasını sürekli dile getiren şizofrenik bir kadın müdavimimiz vardı. Muabirin; "**siz dergide ne yapıyorsunuz? Köşeniz ne?**" sorusuna, "**sokakta tecavüze uğruyorum**" diye cevap veriyordu…. O an, fark ettim ki uzun bir zaman ne yaptığım sorulsa, bir meslekmiş gibi "**boşandım işte**" dedim. Meğerse işveren erkeklerimiz biz kadınları bir çok dalda tüketme garantili, sigortasız, gayri ciddi, meslek sahibi etmişlerdir; "**Boşandım, dayak yiyorum, tekmeleniyorum, tacize uğruyorum, aldatılıyorum, tecavüze uğruyorum, öldürülüyoruuumm … vs.**".. gibi ..

SOKAK TEPİK

• Yurtdışında yaşayan, her zamanki gibi, yılda birkaç sefer, Türkiye'ye ailemize, kendi evlerin olduğu bir tatil beldesine gelen minik yeğenlerim, toplu taşıma aracı olan minibüse binmek istemişler ve annesi bindirmiş. Biraz sonra, parasını verdiği halde, "**çocuğu kucağına al, büyük birileri otursun**" ikazları almaya başlamış gürültü kirliliği içinde… Araç içinde oturan bütün turistler ayağa kalkıp, yeğenlerimin saçlarını okşayarak, kendi dillerinde, "**minikler otursun, bizim yerimize**" demişler. Derken ayakta yolcu türbanlı bir bacımız "**defol git buradan yaşadığın ülkeye.!**" demiş. Yeğenlerimin annesi "**sen ne diyorsun be, benim vatanım burası, burada doğdum büyüdüm, annem babam burada yaşıyor, evim hala burada**" demiş. Ve nihayetinde sözün bittiği yer olmuş ve türbanlı bacımız; "**bana bak ! seni darbeci diye tutuklattırım**" demiş… Bu **tehdit darbesi**, 4buçuk ve 3 yaşındaki yeğenlerimin "**Halaaa, Halaaa, kadın bize kızdı ..!**" diye anlattığı kadar çocuk saflığında, böyle bir dünyadan uzak, doğal ve masum olabilseydi keşke…

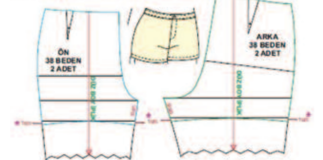
• Sahil Yolu yürüyüşlerimden birinde, bankta oturan iki adamın konuşması kulaklarıma çarptı; "**bu ateizm, ateist ne ki?**" diyor ve öteki de önüne doğru eğilerek anlatıyordu; "**Atatürkçü demek, hani nasıl artist, modelist, turist, terörist, Kemalist varya, öyle işte, ata yanına ist geliyo .. olay bu ..**" diyordu… Yürüyüşümün buradan sonrasında koşarak kaçtığım çok bilgili bank şahsiyeti kendi uydurduğu bileşik kelimesindeki Ata- kelimesinin Ate- oluşunu yanındakine nasıl açıklayacaktı ki Acaba?

GÜN - DEMLİK KAYNIYOR

• Yeni Eğitimin yılının ilk günü anlatılan derslere bakılacak olursa cemaat anlayışı aynı, sadece konu içeriği değişik…

• Bakanlıklarımıza "**Dokunma Bakanlığı**" diye bir devlet kuruluşu eklendi sanki…Şortumuz, bedenimiz, çocuklarımız, okullarımız, kabirlerimiz, ormanlarımız, parklarımız, yollarımız… Dokunulmayacak ne varsa dokunulmaya başlandı.. Her şeye dokunan, dokunması ile ünlü bir iktidarımız var…

• **Erkeklerin kadınlara uyguladığı Şiddet o denli genelleşti ki….** EX'ten ayrılırken, EX koca arkadaşının, muadil koca gibi bana bağırışını hatırlıyorum da, zamanımızın **şiddet erkekleri** kendisini her kadının muadil kocası sanıyor… Sokaktaki hiç tanımadığı her kadına, sırf erkek şiddeti olsun diye karısına karışır şiddette karışıyor… Şortlu, yani biçki – dikiş planına göre bildiğimiz kısa pantolon giymiş olan kadına "**uygunsuz giyinmiş**" gerekçesi ile tekme atan erkek, devlet adamı erkek zattan aldığı nasihat ile "**tekmeleyemezse mırıl mırıl mırıldanacak**" .. İlla bir şiddet olacak yani, … "**Görmezden gelme**" tamamen ihtimal dışı… İyi ki kadına laf at, asıl, sulan, sark sarkabildiğin kadar dememiş…

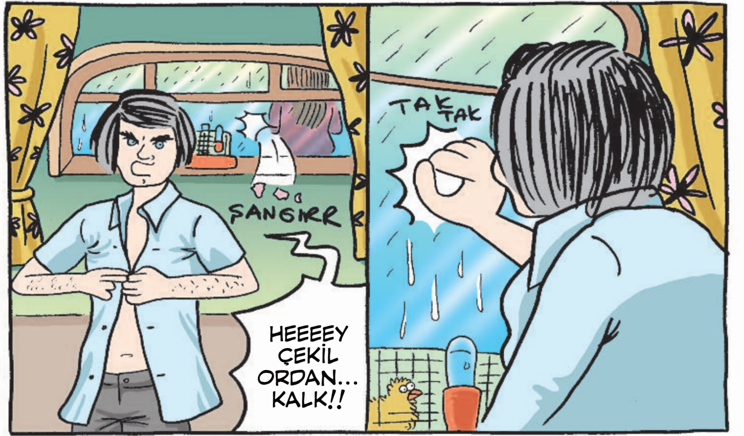

• İktidar liderimiz, bir konuşmasında; "**benim telefonum 24 saat açık**" diyor. Müşteri hizmetleri operatörü gibi **7/24** demediği sürece 24 saat demesi tek bir gün ifade etmekten öteye geçemiyor…

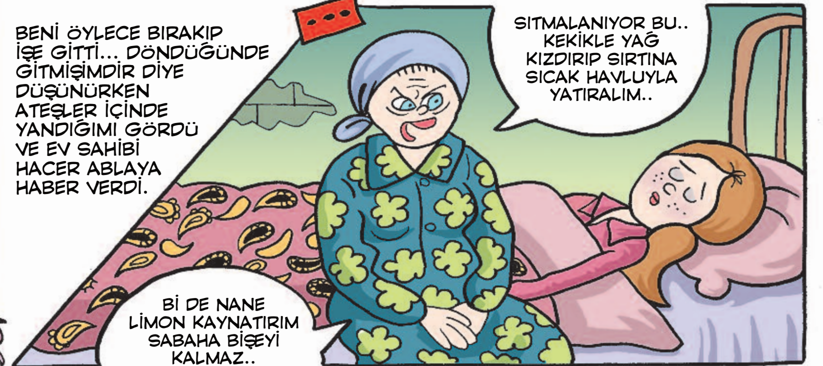

TARIK AKAN - İPEK NAZIR
BAYAN YANI FİLMCİLİK
UMUT DÜNYASI

AHMET BİR MATBAA İŞÇİSİYDİ.. AVUSTRALYA'YA GİTMEK İÇİN BİLET PARASI BİRİKTİRİYORDU.. AJLIK VE FAKİRLİK DİZ BOYUYDU...
ZIRR RR

ŞANGIRR
TAK TAK
HEEEEY ÇEKİL ORDAN... KALK!!

DIŞARI ÇIKIP PENCERENİN ÖNÜNDE YATAN BENİ GÖRÜNCE ŞAŞIRDI.. EVE TAŞIMAYA KARAR VERDİ..
BU YAĞMURDA DELİ OLAN ÇIKMAZ.. NE İŞİ VAR BUNUN BURADA?

ŞİŞŞŞT BİRAZ TOPARLANINCA EVİNE DÖN TAAM MI?
IHHHH.... ÜŞÜYORUM..IHHH H KİRPİKLERİM DONUYOR..

BENİ ÖYLECE BIRAKIP İŞE GİTTİ... DÖNDÜĞÜNDE GİTMİŞİMDİR DİYE DÜŞÜNÜRKEN ATEŞLER İÇİNDE YANDIĞIMI GÖRDÜ VE EV SAHİBİ HACER ABLAYA HABER VERDİ.
SITMALANIYOR BU.. KEKİKLE YAĞ KIZDIRIP SIRTINA SICAK HAVLUYLA YATIRALIM..
Bİ DE NANE LİMON KAYNATIRIM SABAHA BİŞEYİ KALMAZ..

ANNEN BABAN MERAK ETMİŞTİR.. NİYE EVDEN KAÇTIN?
ANNEM BABAM YOK.. İKİSİNİ DE TANIMADIM. ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNDA BÜYÜDÜM BEN...
MADAM ESTER KİM? BÜTÜN GECE ADINI SAYIKLADIN!
PATRONUM..ONDAN KAÇIYORUM.. BEYOĞLU'NDA ESTER LAUDER DİYE Bİ KOZMETİK DÜKKANI VAR. EVVELKİ GÜN PARA VERDİ.. TAHTAKALEDEN ESANS, BOYA ALMAYA GÖNDERDİ. PARAYI DÜŞÜRMÜŞÜM.. BANA HIRSIZ PİÇ..
SENİ POLİSE VERİCİİM DEDİ.. İNANMADI BANA.. KAÇTIM.. BÜTÜN GECE SOKAKLARDA YÜRÜDÜM EN SONUNDA Bİ BAHÇEYE GİRDİM.. BURASIYMIŞ..
DEMİŞ.. GÖRELİM ESTER HANIM NE SÖYLEMİŞ?
EVİNİ BİLİYO MU BU ESTER ?
EVİM YOK. DÜKKANIN ÜSTÜNDE KALIYODUM.SİZİN GİBİ İYİ İNSANLARLA KARŞILAŞTIĞIM İÇİN ÇOK ŞANSLIYIM. KARANLIKTAN KORKUYORDUM, ERKEKLERDEN, UÇAN TEKMELERDEN KORKUYORDUM.

BU AHMET BAYAA KAFAMA YATMIŞTI. BU EVE MİTİLİ ATMALIYDIM. UZUN BOYLU, TARIK AKAN GİBİ YAKIŞIKLIYDI.. ÇÖPSÜZ ÜZÜMDÜ.. NE Bİ KAYNANA, NE Bİ GÖRÜMCE NE ELTİ.. OHHH KAFAMI DİNLERDİM.. BİR ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOLLARDAN EN BİRİNCİSİ, G.TÜNÜ YYİM AYAKLARI YAPMAKTI. AYAKLANINCA ORTALIĞI BİRAZ TOPARLADIM, KUŞUN YEMİNİ SUYUNU VERDİM. HAYALİ AVUSTRALYA'YA GİTMEKTİ.. YOL GÖZÜMDE BÜYÜYORDU AMA ONU DESTEKLEMELİYDİM...
BAK NE DİYOR... AVUSTRALYA'DA ARAZİ ÇOK GENİŞ VE BOŞ... ÇALIŞACAK İNSANA BÜYÜK İHTİYAÇ VAR.. İKLİMİ SICAK, YENİYILI YAĞMURLU KARLI DEĞİL, GÜNEŞLİ HAVALARDA KUTLARLARMIŞ. KİŞİ BAŞINA DÜŞEN MİLLİ KANGURU SAYISI 100..
HIMMM HOJTUR AMA BENENA !!

AHMET'İ KAFESLEMELİYDİM.. NEYSEKİ KOMŞULAR DEDİKODULARIYLA DESTEK OLDULAR VE BANA EVLENME TEKLİF ETMEK ZORUNDA KALDI..
BANA ACIDIĞIN İÇİN EVLENMEK İSTİYOSUN..
YOO NALAKASI VAR?
EVET ÖYLE..
HAYIR.. SENİ SEVİYORUM..
PEKİ YA AVUTRALYA'YA GİTME HAYALİN?

BAK NE DİYOR.. BİR AKŞAM KARIM GÜRSEL'İ KARŞIMA OTURTTUM.. YA BENİMLE AVUSTRALYA'YA GELİRSİN YA DA BEN TEK BAŞIMA GİDER ORADA BİR KANGURUYLA EVLENİRİM DEDİM.. TABİ HEMEN KABUL ETTİ..
OLLEYYY BERABER GİDİYORUZ..
GÜNAYDIN
Avustralya'daki Türkler
Hayatı sefa pereperş

EV SAHİBİMİZ HACER ABLA BANA KENDİ GELİNLİĞİNİ VERDİ. BİRAZ KISA GELDİ AMA OLSUNDU.. İKİMİZE BİLET PARASI BİRİKTİRMEK İÇİN HARIL HARIL ÇALIŞIYORDUK.. HACER ABLA DİKİŞ MAKİNESİNİ VERMİŞ BİR KAÇ DA DİKİŞ İŞİ BULMUŞTU..
TIRR TIRR TIRRR
Singer
SAÇLARIMI YIKAMIYOR KAFAMDAN ÇIKAN YAĞLARI SÜZÜP SATIYOR, EVİN BÜTÇESİNE KATKI SAĞLIYORDUM.

DERKEN HAMİLE KALDIM.. GÜNLER GEÇİYORDU..

BAK NE DİYOR.. AVUTRALYA'DA ÖĞRETİM ÇOK ÖNEMLİDİR. OKUL ÇAĞINDA 9 ÇOCUK OLAN HERYERE MUTLAK OKUL YAPILIR.. ÇOCUKLAR OKULA KANGURULARDAN OLUŞAN BİR SERVİS AĞIYLA GİDİP GELİRLER..

GÜNAYDIN

AVUSTRALYA

OĞLUMUZ OLUCAK.. SEN ÇOK ŞİRRET BİR KAYNANA OLACAKSIN..GELİNİMİZİN ÇANTASINA HAROYİN KOYUP NARKOTİĞE İHBAR EDİCEKSİN. OĞLUMUZ 100 KİLO BİLE OLSA BU GELİN SENİ BESLEYEMİYOR DİYE SÖYLENECEKSİN..

ASIL SEN TAM BİR TAŞAKLI KAYNANA OLACAKSIN..DÜĞÜNDE TAKILAN ALTINLARI BEN SAK-LARIM DİYE DÜĞÜN ÇIKIŞI HEMEN GELİNİN ÜSTÜNDEN ALACAKSIN.. TABİ Kİ ASLA GERİ VERMEYECEKSİN..

O ALTINLARI BİZ SENLEN İKİMİZ YİCEEEZ... ÇOOOK EĞLENİCEEEZ ÇOOOOK..ZIRT PIRT EVLERİNE GİDİCİİZ..

CİYAAAAAAAAKKKK.... DOĞURMİCAAAAAAM VAZGEÇTİİİİİİİİİİİİM.... CİYAAAAAAAK

HADİ ÇIK OĞLUM..

DAYAN ZEYNEP.. GİRDİĞİ GİBİ ÇIKACAK MERAK ETME.. DAYAN KARICIIM...

MALESEF ÖYLE OLMADI.. BEBEĞİMİZ DOĞARKEN ÖLDÜ VE BİR DAHA ANNE OLAMAYACAĞIM AÇIKLANDI..AHMET NEŞELENEYİM DİYE BENİ GAZİNOYA GÖTÜRDÜ, REDVALENTİNO ELBİSE ALDI AMA NE ÇARE..

BENİM İÇİN KOLAY MI SANIYOSUN. GEL İÇİMİ SOR. ÜZÜLME ARTIK.. EVLAT EDİNİRİZ.. İYİ TARAFINDAN BAK.. ARTIK KORUNMADAN SEVİŞİCİİZ...

BİR GÜN OOOLSUN GÜLMEDİİİİ TALİH BENİM YÜZÜMEEEE SEVDİĞİMDEEEEN AYRILDIM DÜNYA ZİNDAN GÖZÜÜÜMEEEEE

CONİ VOLKIR RED LEYBIL

CANIM KOCİŞİM AHMET,

BEN GİDİYORUM.. BAŞINA YETERİNCE BELA AÇTIM, SENİ YETERİNCE MASRAFA SOKTUM SANIYORUM.. AVUSTRALYA'YA DA BENİM YÜZÜMDEN GİDEMEDİN.. LÜTFEN GİT VE BENİ UNUT.. PEŞİME DÜŞME.. HERKESE SELAM KANGURUYA HASRET...

AHMET HEMEN BİR KAYIP İLANI BASTIRTMIŞ.

KAYIP

ZEYNEP NOOLUR EVE DÖN.. EVİ NE GÜZEL ÇEKİP ÇEVİRİYORDUN. ŞİMDİ B.KUMLA OYNUYORUM. HER AKŞAM HAZIR YEMEK, TEMİZ ÇAMAŞIRLAR VS. ÇOK FENA ALIŞMIŞIM..

****

FOTOĞRAFTA GÖRÜNEN KARIM ZEYNEP'İ GÖRENLER İNSANİYET NAMINA KOLUNDAN TUTUP GETİRSİN..

OHHH BEEEE İYİ Kİ TEK BAŞIMA GELDİM HAAA.. HADİ Bİ SİDNEY TURU YAPALIM.. ALEMLERE AKALIM... ZIPLAT BENİ BEBEĞİM..

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Bütün yazı şortla, kısa etekle, kolsuz ya da askılı bluzlerle geçirdim. Birçoğunuz gibi. Otobüste **Abdullah Çakıroğlu** ile benim değil de **Ayşegül Terzi**'nin karşılaşmış olması, kaderin bir cilvesi. Ayşegül Terzi benim, sizsiniz... Elimizden alınan da bizim "yaşam tarzı"mız.

• **Yaşam tarzınıza karışmıyoruz, tekme atıyoruz.**

• Romantizm: Sevdiceğim seni öyle seviyorum ki, ağzının ortasına minnak bir tekme atasım geliyor.

• Abdullah Çakıroğlu önce serbest bırakıldı. Sonra gelen tepkiler üzerine tutuklandı. Adaleti gerçekten de "söke söke" aldığımız dönemler.

• Milli Gazete yazarı **Mehmet Şevket Eygi**: "**Parlak günler geliyor, kadınlar dekolteyle erkekleri tahrik etmeyecek**" demiş. O parlak günler gelmiş bak, tekmeler havalarda uçuşuyor.

• İzmir'de bir kadın, kendisine yaklaşıp tanışmak istediğini söyleyen iki erkeğe hayır dedi diye dayak yedi. Ülkemiz gazeteleri bunu "**dekoltesinden cesaret alarak**" diye verdiler. **Yurdum gazetecisi mırıldanıyordu!**

• Adam gelmiş, nazikçe "**tanışabilir miyiz?**" demiş, sen reddetmişsin. Olur mu hiç! Bu topraklarda sadece beş dakika "**efendi**" durdu diye, kadınların her istediğini yapması gerektiğini zanneden milyonlarca erkek var. Sadece erkek doğdukları için doğuştan ayrıcalıklı olduklarını düşünüyorlar. Yıllarca televizyonlarda da şişirildi bu. Okumuş, meslek sahibi kadınları mahalle kabadayılarına aşık etti diziler. Nice avukat, doktor, müzisyen, öğretmen kadın; mahallede boşta gezen eli tabancalı adamlara aşık oldu. Bütün olayları onlar çözdü ve okumuşun okumuşluğu, gereksiz bir aksesuar gibi yok oldu gitti. Kadın değil, erkek biliyordu doğruyu. Ağızlarından küfür, mizaçlarından öfke, duruşlarından şiddet düşmeyen bu adamlar; televizyonlardan hepimizi taciz ederken, kadının bireyliği yok oldu. Bak işte, şimdi o **erkek cehaleti** örgütlendi! Kutlu olsun!

ahmet bülent tekik
Müdürlüğünü yürüttüğüm Batman Belediyesi Şehir Tiyatrosu bugun itibari ile kapatıldı.

• **Batman Şehir Tiyatrosu**, Batman Belediyesi'ne atanan **kayyum** tarafından kapatıldı. Yaşam tarzınıza karışmıyoruz, tiyatroları kapatıyoruz.

• **Aslı Erdoğan**'ın ardından **Nemiye Alpay** da tutuklandı. Bu iki güzel insan, biz günlük hayatın telaşında okuldan işe, işten eve koştuturken, beş karışlık hücreleri arşınlıyorlar. Günler oldu... Çok büyük metaforlar kuruyor memleket, gerçekten de "düşünce hapiste".

• **İçimin sıkıntısından yaşayamıyorum.**

• Bizim gibi ülkelerde zamanın en büyük ayıbı, durmadan geçmesidir. **Aslı Erdoğan** bir ayı aşkındır, **Necmiye Alpay** bir aya yakındır tutuklu. **Hurşit Külter** ise, aylar oldu kayıp. Zaman biraz ayıp etmiyor musun; böylesine akıp gidecek, böyle yürekten incitecek ne vardı?

• "**Eğitim-sen**"li onlarca öğretmen görevlerinden alındı. Kimileri doğru dürüst bir gerekçe gösterilmeden gözaltına da alındılar. Nezarethanelerden bebek emziren kadın öğretmenler gördük. Türkiye'nin **Kırmızı Pazartesi** vakası. Herkes biliyor o öğretmenlerin tek suçunun sadece sendikalı olmak olduğunu. Herkes biliyor, ama susuyor.

• Görüyoruz ki **Lozan** mozan, **Kurtuluş Savaşı** ya da padişahlar falan deyince; her şeyi bize yanlış öğretmişler. Hiçbir şey aslında göründüğü gibi değilmiş. Yahu yoksa **Türkiye Cumhuriyeti** diye bir ülke de mi yok? Belki hiç kurulmamıştır di mi?

• Bakın şimdi; biz bir tımarhanenin sakinleriymişiz, hepimiz kendimizi Türkiye Cumhuriyeti diye bir ülkede yaşıyoruz zannediyormuşuz. Doktorlar da bizi iyileştirmek için bu oyunu sürdürüyorlarmış. **Shutter Island**'daki gibi. İnan olsun daha mantıklı...

• 28 Belediye başkanının yerine kayyum atandı. **Kayyumlu demokrasi.** Yersen...

• Bir buçuk ay önce demokrasi elden gidiyor diye sokaklara dökülen memleketin 28 belediyesine kayyum atanıyor. Bu ne yaman çelişki anne?

• Eskiden herhangi bir suça bulaşmış bir belediye başkanı görevden alındığında da yerine atanacak başkanı belediye meclisi belirlerdi. Bu **banal** gelenekler de tabi **Eski Türkiye** ile tarihe karıştı gitti.

• Altan kardeşler, "**subliminal darbe mesajı**" verdikleri için gözaltına alındılar. Önce telekinezi ile öldürmeye çalıştılar, şimdi de subliminal mesajlarla zarar vermeye çalışıyorlar. **İlluminati, çek elini Türkiye'nin üstünden!**

• **Anıtkabir**'in baya böyle orta yerine çocuk parkı koymuşlar. Yahu Anıtkabir'i geçtim, herhangi bir şehitliğin ortasına çocuk parkı koysan yakışık alır mı? Herhangi bir mezarlığın ortasına? "Ölülere, liderlere, önderlere saygı" bizim geleneğimiz. Yoksa Avrupa'da mezarlıklar parklarla bile birleştirilebiliyor.

• **Binali Yıldırım**, evlendirdiği yeğenine "**itaat et, rahat et**" nasihatında bulunmuş. **Egemenlik kayıtsız şartsız erkeğindir?**

• Kırk yıllık **Orwell** sözüne update: "**Bütün erkekler eşittir, ama bazı erkekler daha eşittir.**"

> **Binali Yıldırım,** evlendirdiği yeğenine "itaat et, rahat et" nasihatında bulunmuş. **Egemenlik kayıtsız şartsız erkeğindir?**

• **Şebnem Bozoklu**'nun donuyuz!

• Metrobüste şöför klima açık mı diye soran yolcuyu bıçakladı. Birkaç gün sonra da başka bir metrobüste biri şöföre bıçakla saldırdı. İnsanlar bildiğin cinnetin eşiğinde yaşıyorlar, ha geçirdim ha geçirecem derken ömür geçi-yor. Bazen işte toplu taşımada falan cinneti geliveriyor da, şöföre pıçak çekiveriyorlar.

• Naber dediğimiz insan "**iyiyim**" derse önce bi sessizlik oluyor artık. Nası iyi lan? Nası iyiymiş yani, napıyomuş ki iyiymiş, ne demek iyiymiş yani?

• İyiyim demiceksin, "ben eh işte napayım iyi olmaya çalışıyorum ya herkes gibi" diceksin! Saygılı ol azcık! İyiyim de neymiş! Hayret bişey ya.

• **İstanbul Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi**'nde 40 sağlık çalışanı yemekten zehirlenince, konuyu göndeme getiren taşeron statülü hasta bakıcı **Cemal Bilgin**, işten çıkarılmış. "**Bizi küçük düşürdün**" demişler. Yanlış sormuş Cemal Bilgin, "niye 40 kişi, az değil mi" diyecekti.

• Okullar açıldı ve yeni **eğitim-öğretim** yılı başladı. Ama ne kadar **adil** başladı, orası tartışılır. Bazı okullarda resmen parası olanlar ve olmayanlar diye sınıfları bölmüşler. Kimileri 600 liralık, kimileri de 2 bin 500 liralık paketle İngilizce öğrenecekmiş. Kim sorarsa devlet okulu, kim sorarsa eğitim anayasal hak. Ücretsiz eğitim diyen öğretmenler gözaltında, yoksul veliler kendini dünyanın en güzel ülkesinde yaşıyor zannediyorlar! Hadi bakalım, iyi dersler arkadaşlar.

• Bana göre kapitalizmin gelmiş geçmiş en büyük başarısı yoksul halkı sağcı yapabilmesidir. Yoksulu sağcı olan memleket, her zaman **neo-liberal** talana açık olur. Dünyanın yüzde 1'ini bile oluşturmayan bir kesimin değerlerini kendi değerleri zanneder ve öylece ömür geçirir o yoksul halk. Üzerindeki hiçbir şey yerli üretim değil, buğdayı bile dışardan alıyorsun, elinde bir tek salladığın bayrak kalmış, onun da kumaşı **Çin**'den geliyor. Ah benim yorgun muhafazakarım... **Sana hem yazık, hem de değil aslında.**

• **Burdur Milli Eğitim Müdürü Mahmut Bayram**, sosyal medyadaki bir paylaşımında "**bir kadın evinden süslenip çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse, o kadar erkekle zina yapmış gibidir**" diye paylaşmış. Bir şey demek istiyorum ama diyemiyorum ya. Hatta demiyorum yani, ne diyeyim ki.

• Türkiye'de doğan **Suriyeli** çocukların yüzde 61'i eğitim olanağı bulamıyormuş. Türkiye'nin yakın gelecekte büyük bir cahil ordusu olacak. Bildiğimiz anlamda '**Eski Türkiye**'nin bittiği dönem de asıl o zaman başlayacak işte.

• **Topkapı Sarayı**, bakımsızlık nedeniyle çökme riskiyle karşı karşıyaymış. Topkapı Sarayı Müzesi'nin taşıyıcı duvarlarında büyük yarıklar oluşmuş, hazine bölümü ise güvenlik nedeniyle ziyarete kapatılmış. Kürsülerden habire padişah övüyorsunuz, ama koskoca Topkapı Sarayı yıkılmanın eşiğinde. Bu ülkede çıldırmamak, başlı başına bir **direniş** gerçekten.

• **İsveç**, günde 6 saat çalışacak artık.

Sadece belli bir kesim ya da yüksek düzey memurlar falan değil, herkes. Yani gayet haftada 5 gün, günde 6 saat çalışacaklar. Ama biz çalışmalara doyamıyoruz. 24 saat de çalışsak yetiremiyoruz, yetmiyor. Giderek yoksullaştığının idrakına varamayan halkım benim... Köprü açılışlarında balon uçuran, ama o köprülerden geçecek parası olmayan memleketim. Sen 8 saat çalış, 10 saat çalış. Yetmezse günde 2 saat uyu. Çünkü muhafazakarlık bunu gerektirir de ondan.

• Donald Trump'tan da **Tahtakale** esnafı gibi başkan olacak galiba. Adam hem **Meksika**'nın önüne duvar yapacak, hem de parasını Meksikalılara ödetmeye çalışıyor.

• Fransa'da **Coca Cola** fabrikasında 50 milyon dolarlık kokain bulunmuş. Yahu film gibi hikaye! İçici miymişler, yoksa satıcı mıymışlar acaba? Coca Cola'da vaktiyle eser miktarda kokain olduğunu biliyorduk da, 50 milyon dolar biraz çok değil mi ya.

• **İMÇ TV**, **Özgür Radyo** falan birer birer kapatılırken, ortalığa **Doğan Medya** ile **Yalçındağ** arasındaki konuşmalar saçılıyor. Telaşa mahal yok; rezilliği çıkmamış tek bir şey kalmayıncaya kadar sürecek bu çürüme. Gerçek basın namına bir şey kalmadığından, sizin haberiniz olmayacak ama.

İstanbul LGBT'nin ofisi boşaltılmak istemiyormuş. Gerekçe, mal sahibinin **muhafazakar** oluşuymuş. Kiracı LGBT olunca abdesin mi kaçıyor, noluyor?

• **İstanbul LGBT**'nin ofisi boşaltılmak istemiyormuş. Gerekçe, mal sahibinin **muhafazakar** oluşuymuş. Kiracı LGBT olunca abdesin mi kaçıyor, noluyor?

• Dilek Dündar'ın pasaportuna Atatürk Havalimanı'nda el konuldu ve yurtdışına çıkmasına izin verilmedi. Sonra da yurtdışında bulunan **Can Dündar**'ın şikayetçi olduğu davaya zorla getirilmesi için karar çıktı. Twitter'da Can Dündar, "**şikayetçi olduğum davada tutuklanmasam bari**" diye yazdı. Yani umarım tutuklanmazsın gerçekten. Sen gene de davaya giderken yanına çamaşır falan bir şeyler al Can Dündar.

• Yılların sanat eleştirmeni ve küratör **Beral Madra**, "**CHP'den çok HDP'li olduğu için**" AKP'li **Bülent Turan** tarafından eleştirildi. Şimdilik CHP'li olmamıza bir raddeye kadar müsaade ediliyorsa demek ki.

• Tübitak'ın reddettiği bilim projesi, dünya birincisi oldu. Umarım çocuklar darbecilikle falan suçlanmazlar, önleri kesilmez ya da başlarına bir şey gelmez.

• Bilimadamları, kadın yumurtası olmadan bebek üretmenin bir yolunu bulduklarını açıklamışlar. Umarım artık kadın yumurtası olmadan sadece erkek üretirsiniz ve biz kadınları da rahat bırakırsınız. Biz geldiğimiz yere, **Venüs**'e geri dönmek istiyoruz!

• **Istıranca Ormanları** büyük tehdit altında. Gözümüzün önünde eriyip gidiyor. Taş ocaklarıyla ormanlar yok edilirken, nükleer santralle bölgenin tamamı yok olabilir. Çocukluğumun geçtiği bir cennet köşesidir Istıranca Ormanları. Havası serin, suyu buz gibidir. İleride en azından gördük deriz; "**Eski Türkiye'yi de, Istıranca Ormanlarını da görmüştük. Güzel günlerdi...**"

• Bilim, **Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı**, "kamu yararı"nı gerekçe göstererek doğaya atık bırakan tesis yapan yatırımcılara, kestikleri ağacın iki katını başka bir alana dikme zorunluluğu getirdi. Ancak buna uymayanlara ağaç başına 200 lira para cezası kesecekmiş. Yahu çok oldu ya, birazını al istersen, ayıp olmasın yatırımcıya.

• Bu arada: "**Kamu yararına ağaç kesmek**". Kayıtlara geçsin.

• Türkiye, neredeyse ilkokuldan itibaren İngilizce eğitimi verip asla öğretemeyen bir ülke. Hiçbir şey değilse bile, bu dış mihrakların oyunu olabilir. Çünkü sadece kendiyle ilgilenen, bencil, kibirli ve ukala bir toplum olduk çıktık. Dünyanın kalanını birazcık anlayabilsekdik, işler bu raddeye gelmeyebilirdi.

• Burada dillendirdiklerim, bahsettiklerim falan... **Sadece mırıldanıyorum.** Bu minik mırıldanmaların, bu minnak mırıl mırılların kimseye zararı yok. Çünkü ifade özgürlüğü yoksa bile, mırıldanma özgürlüğü varmış; öyle diyollar. Herkese mırıl mırıl bir ay dilerim.

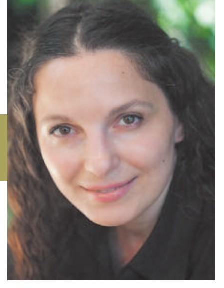
Onlar iki aydır içeride

info@ozlemozdemir.net /
twitter: @ozlemozdemir

Özlem Özdemir

Heykele şekil veren ilk kadın parmaklarının sahibi: Sabiha Ziya Bengütaş

Ülkemizde heykeltıraşlık mesleği, birkaç istisnası dışında, Cumhuriyet ile başlar. Öncü kadınlarımızın portrelerinde bu ay, kadınlarımızın heykeltıraşlığı meslek olarak benimsemesinde öncülük yapan, Türkiye'nin ilk kadın heykeltraşı Sabiha Ziya Bengütaş'ın hayatına bir yolculuk yapalım istedim.

Heykel mektebindeki ilk kız öğrenci

Sabiha Ziya Bengütaş, 1904' de İstanbul' da doğar. İlköğrenimini Eyüp Sultan Reşadiye Numune Mektebi'nde yapar. Babası Ziya Bey'in Şam'da görevlendirilmesi üzerine ailesiyle birlikte oraya gider. Eğitimini 4 yıl Şam'da sürdürür. Burada bir yıl da Fransız Katolik Mektebi'ne devam eder. Daha sonra ailesi İstanbul'a döner ve Büyükada'ya yerleşir. Sabiha Hanım, burada Köprülü Fuat Paşa Okulu'ndan mezun olur. Küçük yaştan beri güzel sanatlara tutkusu vardır. Okulda, evde resimler yapar. Bu alandaki yeteneğini geliştirmek için, daha liseyi bitirmeden, 1920'de Sanayi-i Nefise Mektebi'nin Resim Şubesi'ne girer. Bu sırada kendi kendine, antik bir büstü kopya eder. Eseri gören Heykel Şubesi Hocası İhsan Bey, bunu Sabiha Hanım'ın yaptığına inanamaz. Gerçeği öğrenince ona, *"Sen, evin temelini yapmadan çatıya çıkmışsın,"* diyerek onu yüreklendirir. Sanayi-i Nefise Mektebi'nin Resim Şubesi'nde bir yıl çalıştıktan sonra bölüm değiştirerek, Heykel Şubesi'ndeki 3 erkek öğrenci arasına ilk kız öğrenci olarak katılır…

Sabiha Hanım Sanayi-i Nefise mensupları arasında açılan sınavda birinci olarak yurt dışına gitme hakkı da kazanır. Roma Güzel Sanatlar Akademisi'nde Prof. Luppi atölyesinde ihtisas yapar. İtalya'daki çalışmaları mesleğinde olgunlaşmasını sağlar. Daha sonra Taksim Meydanı'ndaki Atatürk abidesini yapan ünlü İtalyan heykeltıraşı Canonica'nın asistanlığını yapan Sabiha Hanım, onunla birlikte İtalya'ya giderek 18 ay atölyesinde çalışır. Yurda döndükten sonra yoğun bir çalışma içerisine girer.

Sergilere katılan ilk kadın heykeltraş

Sabiha Bengütaş çok sayıda eseri olan, birçok sergiye katılan bir sanatçıdır. Saltanat'ın son yıllarında başlayan ve Cumhuriyet'in ilk yıllarında gelenekleşen Galatasaray sergilerine, 1925'te ilk kez katılan kadınlar arasındadır. 31 Temmuz 1925 günü açılan sergide Sabiha Hanım'ın üç eseri yer alır. Bunlardan biri Ahmet Haşim'in büstüdür. Sabiha Hanım'la birlikte bu sergiye, ikinci kadın heykeltıraşımız Melek Ahmet Hanım da bir eseriyle katılmıştır. 1926'daki sergide Sabiha Hanım'ın üç eseri; *Hakkı Şinasi Paşa, Prof. Dr. Âkil Muhtar ve Ressam Hikmet Bey*'lerin büstleri, büyük takdir toplar.

1933'te Abdülhak Hâmid'in torunu diplomat, Şakir Emin Bengütaş'la evlenir. Bir diplomat eşi olarak değişik ülkelerde bulunan Sabiha Bengütaş, yabancı ülkelerde de meslek çalışmalarını sürdürür. Mizaç itibarı ile ne klasik ne de moderndir. Ona göre, üslûp mevzubahis olamaz. Aranılan şey, sanat kıymetlerinin mevcut olup olmamasıdır. Yalnız, sanatkârların modern çalışmasını, yani cesaret göstermesini, tasvip eder. Ancak tüm sanat eserlerinde temel ve esasın, duygu ve samimiyet olduğuna inanır.

Çankaya Köşkü'ndeki Atatürk heykelinin yaratıcısı

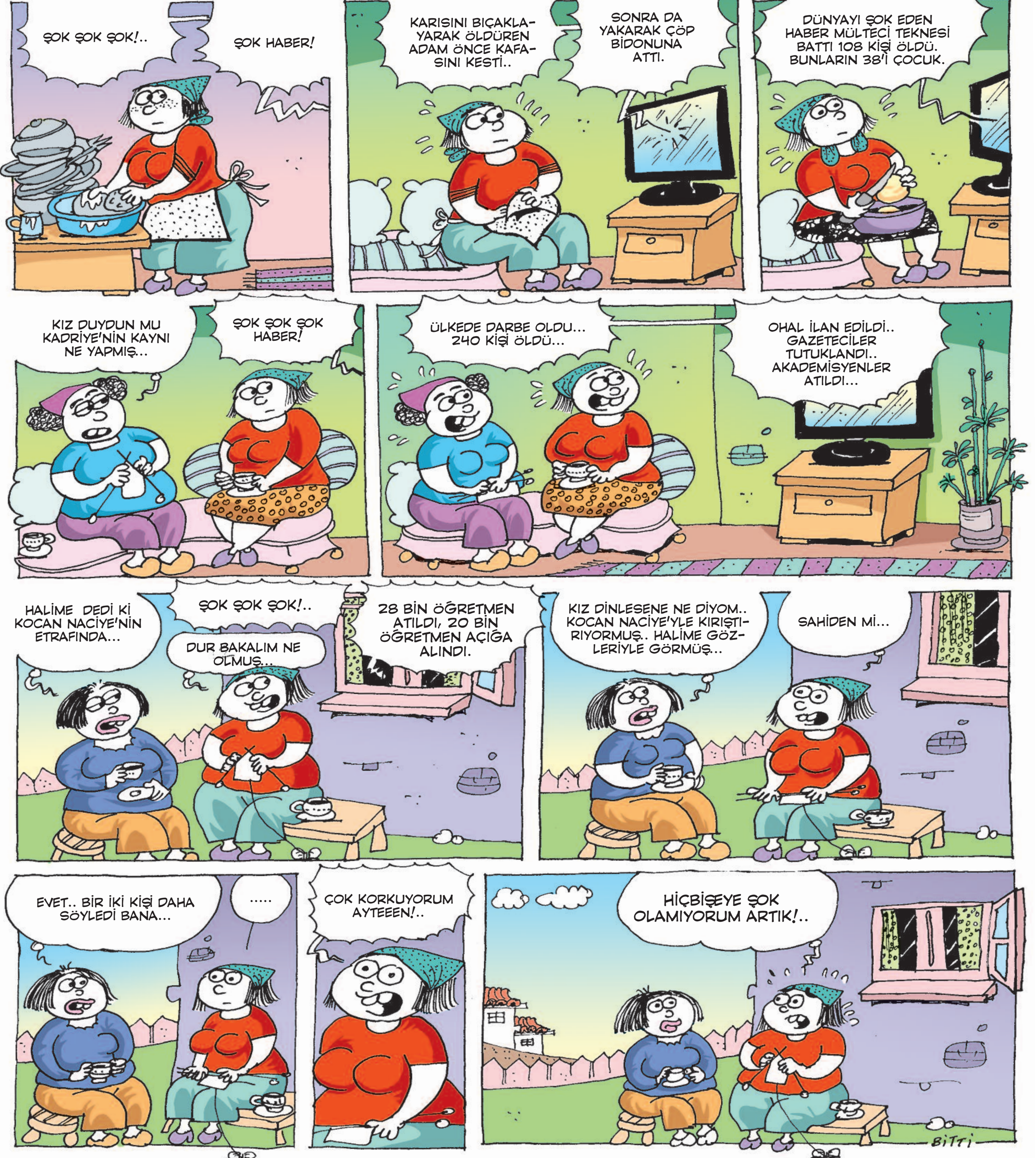
1938'te Atatürk ve İnönü için açılan heykel yarışmasında birinci olur. Bu heykellerin eskizlerini Türkiye'de hazırlar, eserleri Roma'da tamamlar. Atatürk'ün büyük, üniformalı heykeli dünyanın en değerli mermerleri olan Carra mermerindendir ve günümüzde Çankaya Köşkü'nün bahçesinde yer alan heykelin ta kendisidir! İnönü'nün heykeli ise Garp Cephesi Kumandanı giysisiyle, Mudanya Mütarekesi dönemini sembolize eder ve Mudanya'da bulunmaktadır.

Türkiye'nin ilk kadın heykeltraşı olan Sabiha Hanım, Atatürk, İsmet İnönü dışında da çok sayıda tanınmış kişinin heykel ve büstlerini yapar. Bu ünlüler arasında; *Abdülhak Hâmid, Ahmet Hâşim, Nâmık İsmail, Bedia Muvahhit, Prof. Dr. Âkil Muhtar, Hakkı Şinasi Paşa, Ali Fuat Paşa* da bulunur. Çalışmalarını ilerlemiş yaşında da sürdürür. Eşi Büyükelçi Şakir Bengütaş emekli olduktan sonra Ankara'ya yerleşirler ve mutlu bir hayat sürerler. Eşinin ölümünden sonra Sabiha Hanım, resim ve büstler yaparak avunmaya çalışır. Hayvanlara karşı büyük sevgi besler. Özellikle cins köpekler en sevimli dostları olur. Ağabeyi ile kız kardeşi kendisinden önce ölen Sabiha Bengütaş, yalnızlığını gidermek için Nural adında bir kızı manevi evlat edinir. Yaşlılık dönemini huzur içerisinde geçirir. Zevkli ve uzun süren sanat hayatı olur. 2 Ekim 1992 günü de vefat eder.

Sabiha Bengütaş:
"Çok tetkik etmek, fakat taklit etmemek taraftarıyım. Sanat, her şeyden evvel, şahsi olmalıdır."

ŞOK!..

feyhan güver

atilla atalay

Sıdıka

Kocişkoya Sunum

- Bi saniye anne ya, şimdi anladım sabah beri niye beni kurdelelere fiyonklara felan boğduğunu. O cep telefonunu indirir misin lütfen... Kime göndericen böyle fiyonklu fiyonklu pişmaniye pakedi gibi resimlerimi ya?

- Kız yolmasana fiyonklarını, doğru dur... Sıdıka, suratını maymun yapma evladım. Koca kızsın, yakışıyo nu hiç bak... Son bi poz... Az bi gül yavrum ya, sunumumu berbat ediyosun...

- Hay sunamaz olun inşallah ya. Ayıptır sorması kime sunuluyorum acaba ben anne?

- Yabancı diil kız. Şetaret Halana göndericem, o da çocuğun annesine göstericek feysinden. Sen dalga geçiyosun ama devir sunum devri Sıdıka. Enternette görmüyo musun, sabah akşam bi şey fırfırlayıp kocişkolarına sunuyo karılar. İşte biz de şık bi sunumla sana esnaf kocişko bulucaz Allah'ın izniynen...

- Peki, bişi sorcam esnaf kocişko hangi aşamada sunucak bana kendini? Bakalım ben beğencek miyim herifişkonun sunumunu?

- Geri zekâlı geri zekâlı konuşma Sıdıka. Al bakiim ağzına şu maytapı...

- Bi saniye! Niye ağzımda maytap çubuğu yakıyoruz ya?

- Sunum gereği yavrum. Hani bağzı kokteyl bardaklarını, tatlı tabaklarını felan yanan maytapla sunum yapıyollar ya, o şekil... Kıpraşma kız... Sıdıka itişme anneyle, itaat et rahat et yavrım!

- Hayatta olmaz ya... Ya bırak... Böyle manyaklık mı olur canım. Bari dötüme de torpil sokup patlatalım... Tövbeler tövbesi...

- İtaatkar ol Sıdıka, söz dinle... Esnaf kocişko patlak dötlü bir hanımla izdivaç yapıp da naapsın? İtaatkar bak bakiim bi..

- Eyvah eyvah... Mevzuu giderek sado mazo sunumlara ilerliyo...

- Sadi Mazi dediğin kim kız?

- Sado mazo dedim anne. Her neyse, benim çekimim bittiyse ver ben de seni çekiyim. Şık bi sunum yapalım Tombik Safiyeme...

- Ahahah. Olur mu kız ööle şey. Alan almış satan satmış. Sunumum mu kalmış ayol benim. Hiç işim olmaz vallahi... Ahaha...

- Hayat bir sunumdur Safiye Saka. İnstagram, feysbuk tivitır felan bunun için var. Her dakka kendi sunumunu yapcan. Yaptığın yemekler, yetiştirdiğin çiçekler, köşedeki kırlentler... Öyle "Kocişkoyu buldum, yan geleyim yatayım" yok. Erkeğin kalbine giden yol sunumdan geçer. Habire sunum yapıcan, vericen kurdeleyi, vericen fiyonku, ortamı dantele, tüle bulıycan ki hem konu komşu hem de kocişko "Lan ne ciciş bi hanım" desinler. İlişki tavsamasın, kocişkonun gözü dışarlara kaymasın. Çoluğun çocuğun rızkı, evlerden ırak, Tatyana'lara, Nataşalara akmasın...

- Diyosun... Kız hiç niyetim yoktu ama bi kaç foto da ben çekiniyim madem. Feysime koyarım, babangile gösteririm akraabalar bakar.

Hayat bir sunumdur Safiye Saka. İnstagram, feysbuk tivitır felan bunun için var. Her dakka kendi sunumunu yapcan.

- Tamam o zaman alıyım ben o telefonu...

- Dur kız böyle olmaz. Gidip az bi ruj süriyim bari... Bana bak, çok yakından çekmiycen ama. Dombay gibi çıkıyorum sonra...

***

- Sıdıkağ, bi saat oldu heladasın kız. Bitmedi mi daha? ... Bana bak... Lan! Bitince "anne bitti" de, açıcam kapıyı...

- Yok iyiyim ben burda bööle. Aslında işim bitti de sunum için süslüyorum kakişkomu...

- Sıdıka bak çık dışarı, yeminle gider abini bulur kırdırırım şu kapıyı. Çık dışarı telefonumun sim kartını geri ver. Kızım deli misin sen, hiç telefon sim kartı yutulur mu?

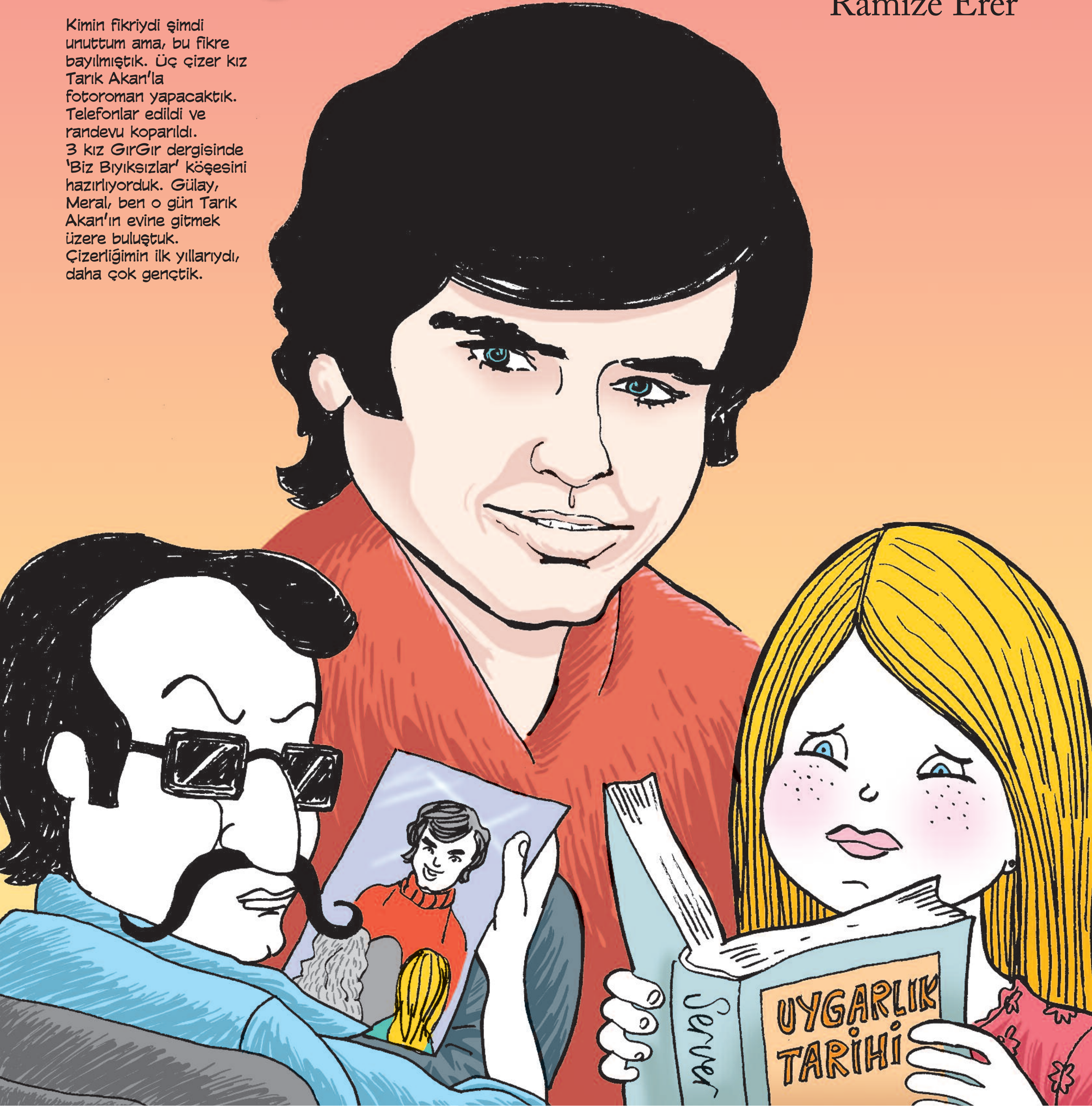
- Asıl hiç insan öz kızını bir et parçası gibi sunum konusu yapar mı? Sosyete Lokantası Nusret mi bura, garnitürle döş eti mi süslüyon?

- Nusret kim kız? Her neyse ben senin iyiliğin için yapıyodum yavrum bunları. Yuva kurulması için minik bir sunum dosyası hazırlamanın nesi kötü. Bak bütün tarikatlar felan böyle evlenme çağına gelmiş şakirtlerin katalöglarını hazırlıyollarmış. "Evlendirme Ablası- Abisi" varmış. Bunun nesi kötü yavrım. "Bir yuvaya bir çöp taşıyan cennete gider" denilmiştir. Hangi ana istemez evladı bir kocişko bulsun? Ha sen diyosan ki "Ben kendi kocişkomu kendim buldum. Sadi Mazi dediğim adamla yahut Nusret dediğim kişiyle bir izdivaç yapacağım" o zaman onu da konuşuruz... Hadi benim güzel kızım, hadi çık dışarı da ver sim kartımı... Sıdıka... Sıdıkaağ... Dur sen kız, dur orda. Babana camı çerçeveyi indirtip seni ordan çıkarttırmazsam bana da Safiye Saka demesinler. Bak gör, Sadi Mazi dediğin herifi Nusret'i felan hepsini anlatıcam bir bir, vericem fitili, parçalattırıcam seni...

Neşeli Günler

Ramize Erer

Kimin fikriydi şimdi unuttum ama, bu fikre bayılmıştık. Üç çizer kız Tarık Akan'la fotoroman yapacaktık. Telefonlar edildi ve randevu koparıldı. 3 kız GırGır dergisinde 'Biz Bıyıksızlar' köşesini hazırlıyorduk. Gülay, Meral, ben o gün Tarık Akan'ın evine gitmek üzere buluştuk. Çizerliğimin ilk yıllarıydı, daha çok gençtik.

Çocukken Cüneyt Arkın'ı, genç kızlığa adım attığımda da tabii ki en çok Tarık Akan'ı sevdim. Yeşilçam'ın diğer jönleri ağır ve yaşlı gelirdi bana. Gülşen Bubikoğlu'yla karşılıklı şımardıkları filmleri aşk filmi olarak bayılarak izler, aşkı şımarmak sanırdık.

Evine gittiğimizde bizi kapıda karşıladı. Ne kadar genç, yakışıklı ve hafifti. Ya da oynadığı uçarı rollerin etkisiyle öyle düşünüyordum.

Senaryo gereği hayran hayran bakmamız gerekiyordu. Rol yapmamıza gerek kalmadan öyle bakıyorduk zaten. Bu yüzden çekimler kolay oldu.

Çok mütevaziydi. Bizi hiç kırmayıp her şeyi kabul etti. Bir leğen su doldurup ayaklarını içine soktuk, bizimle birlikte o da eğleniyordu aslında.

Beni en çok şaşırtan şey, ağır bir entellektüelin evinde olabilecek, evinizin bir duvarını boydan boya kaplayan zengin kütüphanesi olmuştu.

İSTERSEN SENDE KALABİLİR O KİTAP KIZ!

UYGARLIK TARİHİ

Bana vermek istediği kitap Oğuz Aral'ın bana "mutlaka oku" dediği kitaptı. Uygarlık Tarihi. Gerçekten okuyordu. Cümlelerin altı kalemle çizilmişti.

BENDE İKİ TANE VAR.

TEŞEKKÜRLER... AMA, BEN DE VAR ZATEN.

Çekim bitince, teşekkür ettik, vedalaştık. Bir daha sinema perdesi dışında hiç görmedim onu. Sürü'de, Maden'de izlerken hiç şaşırmadım değişimine.

Fotoğrafları Oğuz Aral'a teslim ettiğimizde neşelendi, keyfi yerine geldi.

HA! HA!.. PARMAK ARASINA BİR ÇİÇEK ÇİZİN.

Komiklik olsun diye, böyle bir saçmalık yapmıştık. İtiraz edip O'nu koruyamamıştık.

Dergi eline geçtiğinde çok kızmıştı bize. Senaryoda olmayan, parmak arasına çizdiğimiz o çiçek onu rencide etmişti işte. Bizse verdiğimiz sözü tutamamaktan dolayı utanç içindeydik.

NASIL YAPARSINIZ BUNU, BANA SÖZ VERMİŞTİNİZ...

...

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

FARC Gerillalarının Normalleşme Sürecine Gönüllü Olan LGBT Örgüt: **GAAT**

Barış ve Cinsiyet Eşitliği Bir Bütündür

Dağlar, insanlar, hatta ölüm bile yorulduysa, şimdi en güzel şarkı barıştır dedi Kolombiya. 50 yıllık çatışma son buldu. Amerika ve çeşitli devletler "**düşük yoğunluklu asimetrik savaş**" dediler bu uzun, kanlı ve hayli sancılı sürece; **FARC** gerillaları ise "**özgürlük mücadelesi**". Neticede asimetrik savaş da, özgürlük mücadelesi de nihayetlendi. Elbette bölgedeki yerli halklar için ciddi kazanımlarla...

Ancak hiçbir savaş bir anda başlamadığı gibi, bittiğinde de işler bir gece yatıp kalkınca normale dönmüyor. Çünkü her savaş geride sarılacak yaralar ve onarılacak kalp kırıklıkları bırakıyor. Savaşın tozu dumanı durduğunda, yani ancak ateşkesten sonra görülür olan bu yaralar da, barışla birlikte sarılmaya başlanıyor. Ancak Kolombiya barışının gösterdiği en önemli şey, her iki tarafın da barış konusunda istekli ve de gerçekten barışa açık olması. Karşılıklı tahammül ve kabul, barışı tahsis edilebilir kılıyor.

Kolombiya barışı ayrıca barışın sadece bir ateşkes hali olmadığını, barışanların bir arada yaşayabilme ihtimallerini de gösteriyor. "**Bir daha kavga etmemek üzere barışmak**", gerçek ve tek barış olarak, kendi içinde amansızca kavga eden diğer tüm ülkelerin önünde bir örnek olarak parlayacak.

Kolombiya devleti ve FARC arasındaki barışın çok farklı boyutları var. Uzun zamandır süren barış müzakerelerini yürüten taraflar, ortamı sağlayan **Küba** ve gerillalarla özellikle şehirli halkın iletişim kurmasına yardım eden gönüllü kuruluşlar ve örgütler; bu barışın asıl mimarları. Bu örgütler arasında özellikle bir tanesi var ki, hemen diğerlerinden ayrılıyor. Bu örgüt; **GAAT** yani "**Fundación Grupo de Acción y Apoyo a Personas Trans**" (Trans Bireylerle Dayanışma ve Mücadele Derneği).

GAAT'ı Kolombiya'da faaliyet gösteren ve çatışmaların bitmesiyle barışa destek veren diğer sivil toplum kuruluşlarından ayıran, bir **LGBT** topluluğu olması. Kolombiya'da hiç LGBT topluluğu olmadığında değil kuşkusuz, ama böylesi önemli bir meselede sergiledikleri ilham verici ve yapıcı tutumla dikkat çekiyorlar.

GAAT, henüz FARC ve Kolombiya devleti arasındaki barış anlaşması imzalanmadığı dönemde, yani daha müzakereler sürerken, iki yıl önce barışa açık desteğini açıklamış ve arada devletle gerillalar arasında "**barış elçisi**" görevini yürütebileceğini dile getirmişti. 70'lerde İngiliz işçilerin grevine destek veren LGBT grupları gibi, toplum tarafından hiç hoş karşılanmadılar. Zira Kolombiya da tıpkı Türkiye gibi, özünde maço kültürün yaldır yaldır at koşturduğu bir toplumdur.

Kırsal alanlarda kadınların pantolon giymesi hoş karşılanmaz, LGBT bireyler toplum için büyük bir tabu olmasa da, gene de tamamen kabullenilmiş değildir. Erkekler bıyıklarını uzatıp burmayı, kocaman şapkalarıyla at sürmeyi ve de sızana kadar içki içmeyi severler.

Halkın büyük çoğunluğunun **Katolik** olduğu ve Kilise'nin gücünün hiç sorgulanmadığı bu ülkede, her yıl başkent **Bogota** sokaklarında düzenlenmeye çalışılan **Eşcinsel Onur**

Yürüyüşü, Katolik çoğunluk tarafından bir problem olarak algılanıyor ve her yıl yürüyüş dönemi pek çok tartışmalar yaşanıyor. Yürüyüş dönemi gazeteler, muhafazakar halkın hassasiyetleriyle iglili haberlerle doluyor. Örneğin muhafazakar kesim, eşcinsel yürüyüşün çocukları olumsuz etkilediğini iddia ediyor ve eşcinseller kendilerini açıkça ifade etmeye başladığından beri, eşcinsel eğilimlerde genel bir artış olduğunu iddia ediyorlar. Kolombiya halkının bu tutumu bile, dağda 10 bin gerillası bulunan silahlı bir örgütle devlet arasında yürütülen barış müzakerelerine karıştırılacak en son örgütün bir LGBT örgüt olacağını ortaya koymaya yeter aslında. Ama yine de bu barışın, GAAT'ın varlığı sayesinde cinsiyet eşitliği ve ayrımcılık konusunda da atılan bir "barışma" adımı olması, sanıldığı kadar uzak bir ihtimal olmayabilir.

Laura Weinstein, trans bir kadın. Hayatı boyunca ayrımcılık, hak ihlalleri, şiddet ve toplumsal öfke ile başa çıkmanın yollarını aramış durmuş bir birey.

GAAT Yardımıyla Topyekün Barışma

Kolombiya, açık ara Güney Amerika'nın en maço ülkesi olarak biliniyor. Maço erkeklerin boyunduruğunda olan bu ülkede aile içi şiddet, cinsel istismar ve kadına karşı şiddet rakamları da hayli umutsuz bir tablo çiziyor.

Elbette bütün Kolombiya yekpare olarak maço şiddete maruz değil ve de Kolombiya'nın tamamı yekten maçoluğun yazılı olmayan kurallarını kabul etmiyor. Özellikle Bogota'da cıvıl cıvıl bir gençlik ve sosyal anlamda hayli aktif ve eşitlikçi bir nesil yetişiyor. GAAT da bu neslin dişlilerinden biri.

"**İç ihtilaf kendini silahlı mücadele olarak gösterdi, ancak Kolombiya'daki savaşı asıl besleyen içinde yaşadığımız ayrımcılıklar düzenidir**" diyor 8 yıllık GAAT üyesi **Laura Weinstein**, Cartel Urbano dergisinin sorularını yanıtlarken. Weinstein'in dikkat çektiği nokta şu; ayrımcılığın ve farklı olana öfkenin olmadığı bir toplumda, iki farklı insan grubunu çatıştırmanın imkansızlığı. Dolayısıyla toplumsal öfke, eninde sonunda savaşı destekleyen bir yakıta dönüşüyor.

Laura Weinstein, trans bir kadın. Hayatı boyunca ayrımcılık, hak ihlalleri, şiddet ve toplumsal öfke ile başa çıkmanın yollarını aramış durmuş bir birey. Zaten GAAT, Laura gibi trans ve LGBT bireylerden oluşuyor. GAAT üyeleri, iki yıldır FARC gerillalarına destek toplantıları düzenliyorlar ve yüzleşmek zorunda kalabilecekleri toplumsal öfkeyle başa çıkma konusunda yardımcı oluyorlar. Onları barış anlaşmasının imzalandığı bu dönemde yeniden Kolombiya gazetelerinin manşetlerine taşıyansa, gerillaların normalleşme sürecine, mağdurların toprak hakkı ve tarıma katkısı konusuna yaptıkları reel katılar oldu. O konuya birazdan geleceğiz. Öncelikle bu 50 yıllık iç çatışmada LGBT toplumunun durumuna bir bakalım.

50 yıl süren Kolombiya ihtilafının özellikle ilk 30 yıllık dönemi, hiç de LGBT dostu bir dönem değildi. Zaten "**La Violencia**" (şiddet) olarak bilinen Kolombiya tarihinin en kanlı iç kargaşa yıllarıyla formunu alan **FARC** ve devlet güçleri arasında çatışmalar başladığında, her öteki gibi LGBT bireyler de ülkeyi bir yangın gibi saran şiddetten nasibini almıştı. Weinstein'e göre, özellikle ilk dönemlerde tecavüzler ve şiddet, LGBT bireylerin hayatının bir parçasını oluşturuyordu. Bu dönemde pek çok LGBT birey, zorunlu göç ve dolayısıyla işsizlik ve seks işçiliği ya da uyuşturucu kuryeliği gibi bir kısır döngü içine girmişti.

Öte yandan diğer tüm aktivist organizasyonların başına gelen, LGBT derneklerinin de başına geliyor ve infazlar oluyordu. Dernek yöneticileri ve öne çıkan aktivistler, faili meçhul cinayetlere kurban gidiyor ve yerine gelenleri tehditlerle dolu bir mücadele bekliyordu. Zira paramiliter gruplar, hiçbir aktivist oluşum istemiyordu.

Neredeyse her toplumsal kesimin yara aldığı bu uzun süreç sonunda, GAAT'ın gerillalarla düzenlediği işbirliği ve dayanışma, barış anlaşmasında LGBT bireylerin de bu savaşın mağdurları olarak resmen tanınması ile sonuçlandı. Laura Weinstein, "**sonunda LGBT bireyler de bu savaşın mağdurları olarak devlet tarafından tanındılar**" diyor. Ancak Weinstein, sonuçtan yüzde yüz mutlu olmadıklarını da belirtiyor. Weinstein kadın derneklerinin ve LGBT örgütlerinin müzakerelerde daha çok yer almış olmasını dilediğini söylüyor. Buna rağmen, süreç boyunca gerillalara destek vermiş olmaktan bir an bile pişmanlık duymadıklarını da belirtiyor.

GAAT'ın Kolombiya barışıyla ilgili faaliyetleri sadece gerillalarla yapılan görüşmelerden ibaret değil. Aynı zamanda şiddet yıllarının mağdurlarıyla, kadın dernekleriyle ve kırsaldaki kasabalarda yaşayan insanlarla da görüşmüşler ve söyledikleri gibi "barış elçisi" titrini, göğüslerini gererek taşımışlar.

2014'te açıklanan manifestodan sonra çalışmalarını sürdüren GAAT,

Havana'da imzalanan belirli konuların kapsamının genişletilmesi hususunda ciddi bir tartışmanın başlamasına katkı sağladı. Buna göre savaş sonrası tarımsal alanlarda gerillalarla birlikte LGBT bireylerin ve kadınların da çalışabilmesinin yolu açılıyordu. Çünkü artık kadınlar ve özellikle de LGBT bireyler, bu savaşın mağdurları olarak tanınmıştı. Laura bu maddenin, kargaşa yıllarında evlerini ve kasabalarını terk etmek zorunda kalan LGBT'leri de kapsadığını ve kasabalarına, köylerine dönüp toprakla uğraşabileceklerini söylüyor.

GAAT ayrıca, gerillaların "tam vatandaş" olarak tanınmasını ve daha sonra savaş mağduru olarak kabul edilmelerini de talep ediyor. GAAT'a göre, öldürülen aktivistlerin onurlandırılması da bu sürecin amaçlarından biri olmalı. Laura Weinstein, "**sadece gerillalar ya da paramiliterler değil, resmi devlet güçleri de suç işledi. Bütün bunların şeffaflıkla açığa çıkarılması gerekiyor**" diyor.

GAAT'ın sürece bir diğer katkısı ise, polis ve askeri güçlerin insan hakları ihlalleri hususunda derinlemesine incelenmesi ve gerekirse yetkililerin azaltılması konusundaki ısrarı. Bu konunun toplumsal tartışmaya açılmasını istiyor GAAT. Çünkü Laura şöyle diyor; "**böylesine silahlı kuvvetlerimiz varken ve başka senaryolarla savaşı sürdürme ihtimali varken, barış anlaşması imzalayamayız.**"

Frankenstein ve kahraman yeni dünya

Instagram/arzumuzun **Arzum Uzun**

Sanal dünya, genel dünya, cesur yeni dünya. En önemli meselenin Kardashian ve Jenner kızlarının şeftali poposu, kimin kimi gondiklediği ve elbette ki kimin ne yediği, ne içtiği, nerelere gittiği olduğu bir bambaşka bir dünya.

Kaliteli olanın değil sefil olanın bedelinin arttığı, ayarı popülaritesinden mükellef, bir aceeeyib dünya.

Dünyada her zaman basit olana onulmaz bir ilgi vardır.

İnsanlık tarihinin başından beri böyledir bu.

Herkes kendinden aşağıda bir şeyi izleyip katharsis yaşamaktan zevk alır.

Kendi haline şükrede ede.

(Cicişleri düşünün. Ajdar'ı düşünün. Gelin evlerindeki deli damatları, BBG Melih'i, Caner'i, Tülin'i düşünün...

Gözünüzün önünde manzara berraklaşsın.)

Ve günün sonunda o aşağıladığı, maymun gibi gördüğü, seyirlik bulduğu şeyin palazlanıp onu ele geçirdiğini görür.

Çünkü her canavar, sonunda palazlanıp sahibini yutar.

Mary Shelley'nin Modern Prometheus alt başlığıyla 1818 yılında yayınlanan ilk romanı Frankenstein'ı ele alalım.

"Madem unutacaktın, beni neden yarattın?" cümlesinin asıl kaynağı da olan bu romanda (Cümle, şarkının söz yazarı rahmetli Sait Ergenç'e değil, Shelley'e aittir. Ve evet Sait Ergenç, Halit Ergenç'in babasıdır), genç tıp öğrencisi Dr. Frankenstein, ölümsüzlüğü bulmak ve üstün bir insan ırkı yaratmak adına girdiği çabada ortaya iki buçuk metrelik bir dev çıkarır.

Son derece saf olan bu devceğiz, insanların kendisine neden dehşetle baktığını anlamamakta, onunla dalga geçenler ve ondan korkanlar karşısında kalbi kırıldıkça kırılmaktadır.

Bu arada Dr. Frankenstein yarattığı ucubeden sıkılmıştır bile. Onunla uğraşmak istememektedir. Yok olsun istemektedir. Onu ve ihtiyaçlarını görmezden gelmektedir.

Günün sonunda bir de sevdiği kızı başkasına kaptıran canavarımız iyice delirir.

Düşer doktorun peşine.

Sen misin beni bu dünyaya getiren diye.

İşte doktor önde bu arkada...

Amanın bir kaçış bir kovalama, ben diyim kutuplar, sen de çöller...

Eh, kırılan her şey sadece parçalanmaz canlarım.

Parçalar da elbette.

Canavar, bir yerine rahat batan ve tanrıcılık oynamaya kalkan salak Frankenstein'ın garısını, gardaşını öldürüverir.

Sonra doktor canavarın peşine düşer, ve canavarı tam yakalayacakken ölür.

Son karede canavar yaratıcısının ölümünü kaldıramaz, cesedinin üstüne kapaklanır ağlar da ağlar.

Bu dünyayı kendinden kurtarmak adına bir buz kütlesinin üstüne atladığı gibi kendi ölümüne, intiharına sürüklenir.

Ana fikir nedir?

Vallahi bence "sanal olarak yaratılan her şey yaratıcısını bir gün yutar ve kendini yok eder"dan başka bir şey değildir.

... kırılan her şey sadece parçalanmaz canlarım. Parçalar da elbette.

Konuyu sonsuz dağıttım hemen topluyorum.

Instagram ve Snapchat çok yeni iki mecra.

Ve bu yeni mecralar, tıpkı Twitter gibi kendine yeni starlar yaratmaya devam ediyor.

İlk etapta bir izleyici kitlesi bulan bu mini canavarlar, kısa sürede aşırı para kazanıyor, lüks bir hayat yaşıyor ve bir süre sonra...

"NEEEEEEĞĞĞĞĞXXXXXT!" diye bağırıyor sistem.

Mevcut canavardan sıkılıp kaçmaya başlıyor.

Bizim ahmak doktor Frankenstein gibi.

Ortada kalan canavarın yaşadığı duygu durum bozukluğunu düşünün.

Onu günlerce gecelerce uğraşarak parça parça bütünlemiş yaratıcısı tarafından terk ediliyor.

Saldırganlaşıyor.

Yok ediyor.

Ve sonunda yok oluyor.

Sosyal medya canavarları ve yaratıcıları konusunda Frankenstein'ın hikayesiyle tek farkımız, bizim o canavarları hep beraber üretiyor olmamız.

Yani hepimiz Dr. Frankenstein'ız.

Önce saçma geliyor biri.

Sonra en antipatik bulduğumuz tarafını seviyoruz.

Uzun süre baka baka alışıyoruz varlığına

Güzel geliyor, komik geliyor, ahmak geliyor, eğlenceli geliyor...

Ve sonra, sıkılıyoruz.

Hepimiz.

Sıkılıyor ve kaçıyoruz.

Ya da kaçamıyoruz...

Bazı canavarlar o kadar palazlanıyor ki bir yerden sonra, takibi bırakmak yetmiyor.

Her yere dağılıyorlar.

Her yerde oluyorlar.

Televizyonlarda, magazinde, bar programlarında...

Al işte!

Sistem yarattığı canavarı kafese koyup seyirlik haline getirdi bile.

Şimdi sömürebildiği kadar sömürecek ve artık hiç işe yaramaz yani ilgi görmez bir hale geldiğindeyse tükürüp atacak.

Alın size instagram fenomenleri ve diğerlerinin kaçınılmaz sonu.

Peki bu arada neler oluyor?

Öyle ya da böyle seyirlik bulunduğu için hunharca takibe alınan bir takım isimler, markalarla binlerce liralık reklam anlaşmaları yapıyor.

Tek bir paylaşımları altın değerinde.

Tıpkı bir dönem twitter'da olduğu gibi.

Başka ne oluyor?

Bu insanlar tek bir post paylaşsın diye mekanlar tarafından bedava yiyirilip içiriliyor, ağırlanıyor.

Tıpkı bir dönem haber çıkarsınlar diye en alt sınıf gazeteciye/dergiciye bile yaptıkları gibi.

Başka ne oluyor?

Bu insanlar ünlü muamelesi görüyor. Herhangi bir sanatçı gibi hayranları birikiyor. Üstelik somut hiçbir şey üretmedikleri halde.

(İnstagram'a cicili bicili fotoğraf koymayı siz üretimden sayıyorsanız, onu bilemem. Ben saymıyorum.)

Bir kısmı gerçekten oyuncu oluyor, bir kısmı televizyon programı yapıyor ve fakat asla uzun ömürlü olmuyor.

Tıpkı bir dönemin reality show ünlüleri gibi.

Aralarından zeki olan bazıları yırtmayı başarıyor şüphesiz.

Ya da akarken küpünü doldurmayı.

Ama nadiren.

Çünkü insan ilgi görmeye başladığında o ilginin sonsuz olacağı gibi bir yanılgıya da kapılıyor aynı zamanda.

Üzgünüm ama işler öyle yürümüyor.

Çünkü insan ilgi görmeye başladığında o ilginin sonsuz olacağı gibi bir yanılgıya da kapılıyor aynı zamanda. Üzgünüm ama işler öyle yürümüyor.

Bu nedenle çarkın dişlisi olmayı kabul etmiş biri akarken küpünü doldurmalı.

Zira o dişlileri sık sık değştirir sistem.

Mesele dişli değildir yani.

Çarkın kendisi ve dönmeye devam etmesidir.

Bu sistemde önemli olan insan değildir.

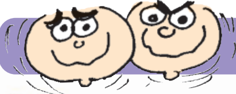
İnsan bir değer değildir.

İnsanın bir değer olmaktan çıktığı yerde huzur bulmak ve uzun süre var olmak, pek de mümkün değildir.

Sevgiyle.

EKİM'İN A NOKTASI

"Yerine kimi koysam, ziyan ediyorum."

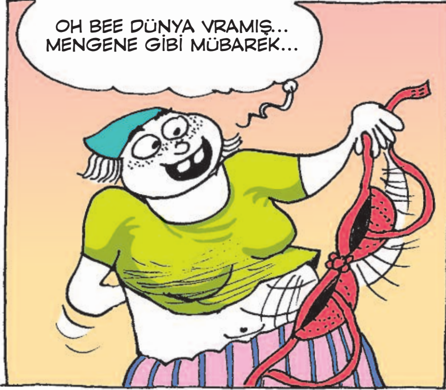

Takmak mı Takmamak mı?

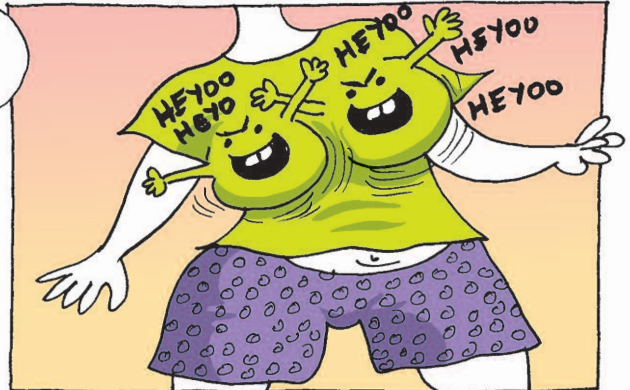
feyhan güver

Vizemi Abdullah Çakıroğlu'na Bağışlıyorum

Katina Karanikola

Ve işte nihayet geldi. Mevsimlerin en güzeli. Sonbahar. Ne sıcaktan of poflamalar ne de soğuktan titremeler. Yelken açma vakti dedik, elli kişilik bir kafile ile, Megali Theii'nin (Büyük tanrılar) gizemli adası Trakya'nın Samos'una (Trakya'nın yükseği) doğru yola çıktık. Elini uzatsan değecek kadar yakınımızda olan Samothraki'ye İmrozdan bakınca kırılan dalgaların beyaz köpükleriyle çevrilmiş terk edilmişe benzeyen koca bir dağ kütlesi. Adaya yaklaştıkça denize uzanan taş dalgakıranı, yamaçlarda bembeyaz evleri öyle olmadığını söylüyor. Özel, gizemli, tuhaf olduğu söylenir Samothraki'nin. Kimilerine göre doğaseverlerin kimilerine göre ise satanistlerin buluştuğu ada. Adaya ilk gidişinizde ya aşık olur her fırsata tekrar gidersiniz veya nefret eder ilk gemiyle geri dönersiniz.

Gece hayatı, eğlence arıyorsanız, bu mevsimde altı mil açığından geçin derim. Vahşi yaşamı, orman içinde nefes almayı, ruhunu kötülüklerden (katharsis) arındırmak isteyenlerin adası Samothraki. Binlerce çınar ağaçlarıyla, taşlardan fışkıran buz gibi sularıyla, görkemli sarp dağlarının eteklerinde otlayan binlerce keçisiyle, kısacası tümüyle ekolojik bir ada. Ne ağacı ne keçisi ne de insanı ilaç görmemiş. Geçen gidişimde günü birlik gittiğimden pek tadına varamamıştım bu kez bir şekilde gizemini yaşıyorum. Çok başka, çok etkileyici…

Günümüze kadar gizemini koruyan mistirialara (gizemli dinsel ayinlerin) katılmak, erginleme törenlerinde kutsanmak üzere antik çağlardan beri birçok yerden insanlar ulaşırmış Samothraki'ye. Mistirialar hakkında fazla bir şey bilinmiyor. Gizemli ayinlere katılanlar ömür boyu susma şartıyla alınırmış bu yüzden çok az bilgi ulaştı günümüze. Bu gün bilinen şu ki cezalarında çok katı olan Kavirler ve zifiri karanlıkta yapılan mistirialaların korku saçtığı. Dokuz gün süren gizemli törenler esnasında tüm ateşler söndürülür ada karanlığa gömülüyormuş. Dokuzuncu gün ateş kayıkla Dilostan getiriliyormuş. Samothraki'nin mistirialarına erkek, kadın, çocuk, köle ayırımı yapmaksızın tanrılar huzuruna çıkmak isteyen herkes katılabiliyormuş. Kutsananların güçlendiği, her tehlikeyi kolaylıkla atlatabileceği inanılırmış. Bizde adaya gelir gelmez ilk durağımız Paleopolis'te ki (eski şehir) mistirialaların yapıldığı Kavirialar. Megali Theii'nin tapınaklarından arta kalanlarda, ululların yürüdüğü kutsal alanda yürürken Kavirlerin tüm gizemlerine ulaşmışçasına ürperiyorum. Bu alanda dünyanın ilk taş haritası bulunuyor. Heyecenla arıyor ve buluyorum. Şaşırmamak elde değil. O zamanlar insanların bunu bilmesi, görmesi akıl almaz bir olay. Az ilerisinde dünya çapında tanınan günümüzde Paris'in Louvre müzesinde sergilenen "Kadın Zafer Tanrıçası Nike'nin" kompleksi var. Her taşından pozitif elektrikle yüklenmiş, kutsanmış kadar güçlü ayrılıyorum kutsal alandan. Okkalı bir kahveden sonra mayolarımızla Vathreslerde (doğal havuz) katharsis (ruhu arındırmak) için yine yoldayız. Yüzlerce ulu çınarların arasında, daracık patika yolunda yürürken ağaçlara asılmış çeşitli yazılar resimler acayip objeler var. Tanrılardan istekler, hediyeler diye düşünüyorum ki… Megali Theii! Bu da ne? Damarlarımda ki kan buza donuyor! Gördüğünü beğenmiyorsan hiç bakma derler ama… bakıyorum. Dalların arasında Saos dağın (Samotraki'nin Saos dağı Ege denizinin en yükseğidir) maketi sanki… bembeyaz bir göt! Ulan az önce Kaviria'da olmasam Mikonos'a geldiğimi sanacağım. Hadi bakalım daha nelerle karşılaşacağım diye kendi kendime mırıldanarak vathralara geldik… Ahlaksızlık aldı başını gidiyor bilinmeze, burada herkes sivil. Genç bir adam, kafası iki taraflı kazınmış ortadaki saçları uzun ilkel kabilelerin kafa avcıları gibi elinde bir keçi kafatası Vathraların birinden çırılçıplak çıkıyor etrafa aldırmaksızın. Havuzun kenarına oturuyor elindeki mübarek kellenin, mutfak süngeriyle, önce dişlerini, göz çukurlarını, beyin yatağını ritüel yaparcasına temizliyor. İyice pakladıktan sonra ufak kemikleri, tavuk üstü pilavda ayıklanan tavuk parçaları gibi didikleyip, su dolu bir bardağa dikkatlice yerleştiriyor. Bu anı ölümsüzleştirmek geçiyor içimden… Yapsam?.. " ateş kusan" makinesi var mıdır "saçı rüzgarlı" adamın? Offf! saçmalıyorum, adamın cebi yok, kemeri yok önünde ki aletten başka silahı yok o da buz gibi suya girince çekti… Cesaretimi toplayıp fotoğraf makinemi genç adama doğru çeviriyorum… Herifin umurunda değil hala kellenin parçalarıyla meşgul. Tavus kuşu gururuyla basıyorum denklaşöre… Kellenin yarısı parçalanıp bardağa dizildi diğer yarısı parmaklarda çevirme yapılıyor… Çıpıldaklar adına, mayoyla suya girsem ayıp olur mu derken bizimkiler, ana kucağına atlar gibi, atladılar bile berrak sulara. Ben, herkesin içinde dayak yemiş gibi mayolu halimden utana sıkıla havuza giriyorum. Buz gibi suda kaldıktan sonra yeniden şarj olmuş, yeni şoklara bağışıklık kazanmış bir halde ayrılıyorum çıplaklar ormanından… Geldiğim günden beri Fonias (Katil) şelalesine gitmek istiyorum. Yerlilerin dediklerine göre zirveye ulaşmak, Poseidon'un Truva savaşlarını gözlediği Allaha yakın Saosun fegari (ay)tepesine ulaşmak kadar zor ve de tehlikeli. Gruptan hiç kimse göze almayınca "Gönül Adamı" Güneri'yle ikimiz çıkmaya karar verdik. Ulu çınarlar arasında keyifle yürüyoruz. Büyük ağaçların oluşturduğu gölgeler etrafı serinletiyor. Kırkbeş dakikada ilk göllete vardık. Yüksekten akan azgın bembeyaz sular masal kadar güzel. Bundan sonrasına devam etmek isteyenleri tehlikeye karşı uyaran tabelalar var. Devam ediyoruz… Foniasın zorlu tırmanışında ben düşe kalka birbuçuk saatlik tırmanıştan sonra ikinci göllete geldik nihayet. Buradakilerde zıvanadan çıkmış… Anadan doğma, özgüvenleri yerinde, kimisi kayalara uzanmış güneş banyosu yapıyor, kimisi suda… Gönül adamı, karabatak gibi, su görünce dayanamıyor atıyor kendini kristal sulara… Ben fırsattan istifade sızlayan ayaklarımı suya sokup azıcık soluklanıyorum… Az dinlenip serinledikten sonra, Samotharaki'nin yaban keçileri gibi, tırmanışa devam… Aşağıda görkemli bir manzara ayaklarımda ağrı var. Artık dayanamayacağımı anlayınca trekking yapmayı dağcılara bırakıp inişe geçiyoruz… Samothraki fegari tepesinden eksilmeyen bulutuyla, şelaleleriyle, daracık küçük sokaklarıyla, kamp alanlarıyla (koynunuzda bir keçiyle uyanmakta var) dağ yamaçlarında sıralanmış bembeyaz evleriyle bağımsızlık aşıklarının adası… Yeme içme kalitesine, fiyatlarına hiç değinmiyorum yazanlara vatan haini diyorlar… Çok keyifli bir yolculuktan sonra İmroza geldim ki…

İlk haber! Ayşegül Terzi adlı hemşire, havaya girmiş, ortama uygun olmayan kısacık şortuyla her iki bacağı da çıpıldak çıpıldak otobüse binme cesaretini göstermiş. Ayşegül kardeşimiz, " bir kadın süslenip saçılırsa evine dönene kadar kaç erkeği tahrik ettiyse o kadar erkekle zina yapmış kadar olduğunu" bilemedi. Ama çok şükür ki memlekete aklı başında, tekmeci insanlar var. Vizemi helalinden Abdullah Çakıroğluna bağışlıyorum bir zahmet Samothraki'ye uğrayıversin.

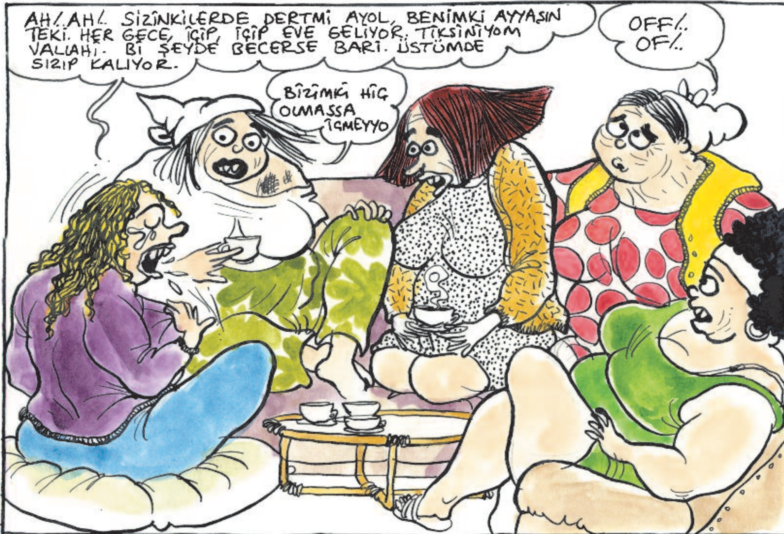
Ah! Memleketimin akılsız cahil kahramanları… Ah!

TÜPÇÜ

Ramize Erer

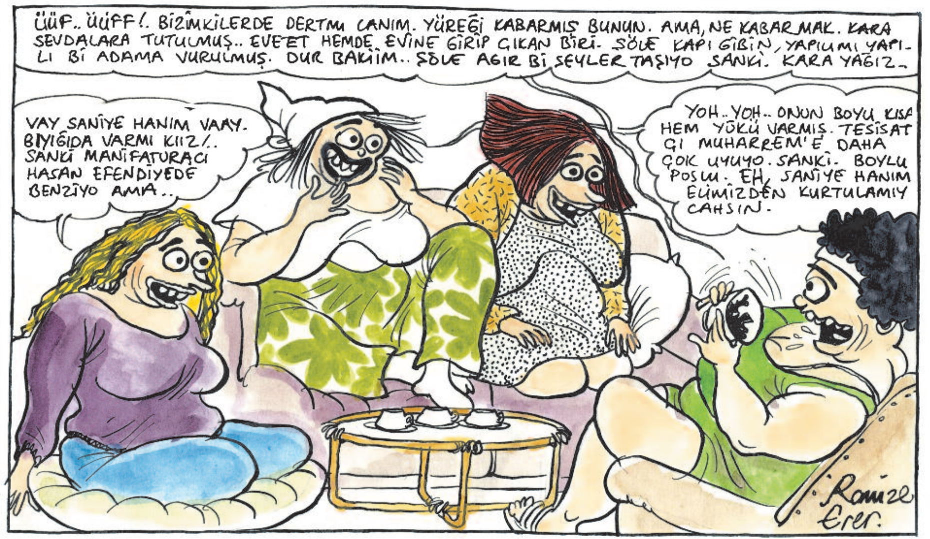

Dr. Gökçen Erdoğan

Kadınlar doğru Mars'a

- Akşama yemekte ne var?
- Zıkkımın kökü var, yer misin kocacığım?

Bu 'akşama yemekte ne var' sorusu, nikah esnasında erkeğe, ensesinden kimseye çaktırmadan yerleştirilen çipin en büyük yan etkisi gibi. Zira o çip, oturduğu yerde elinde kumanda manasızca göbeğini kaşıması, çoraplarını kıçı mindere değer değmez ve hatta bazen değmeden akrobatça hareketlerle ayakta, sağa sola fırlatması, banyo lavabosunu kullanırken suyu –her nasıl beceriyorsa- mutfağa kadar sıçratması, sakal traşı olduktan sonra kılını tüyünü Hansel'le Gretel gibi ardında yaya yaya yürümesi gibi müthiş özellikler yüklensin, evlenmeden önce eve sokamadığın adam 'kira yanmasın' düsturuyla evden çıkmaz olsun diye yerleştiriliyor adeta.

Tabi ki evlilik, kadında da erkekte de aşınmalar yaratıyor, evliliğin tüm güzelliklerine rağmen. Her ikisinde de dayanılmaz ve beklenmedik saçma huylar, arızalar peydah oluveriyor evet kabul. Ama bana kalırsa, erkek, açıklaması zor huylar ediniyor daha çok.

Kadın bünyesi 'nerdesin'le çıldırtırken erkek bünyesi evlenince en çok akşam yemeğinde ne olduğunu bilmemeyi kaldıramıyor galiba. Süprizlere kapalı. Gelince görmeye dayanmayacak yüreği, eve gelmeden öğreniyor ki yol boyu hazırlasın kendini. Bezelyeye hazırlıksız yakalanmak olmaz ya da tavuk sotenin o sürprizli dünyasına derin bir oh çekerek adım atmalı. Yemekte ne olduğunu öğrenmeden geçen bir hayat; ne kadar boş, ne kadar anlamsız. Ayol yumurta kırmayı öğretmemiş anan, yemeği öğrenip de n'apacaksın, beğenmezsen portakal soslu pekin ördeği yapacak kabiliyetin, kuzu çevirmeye sabrın mı var!

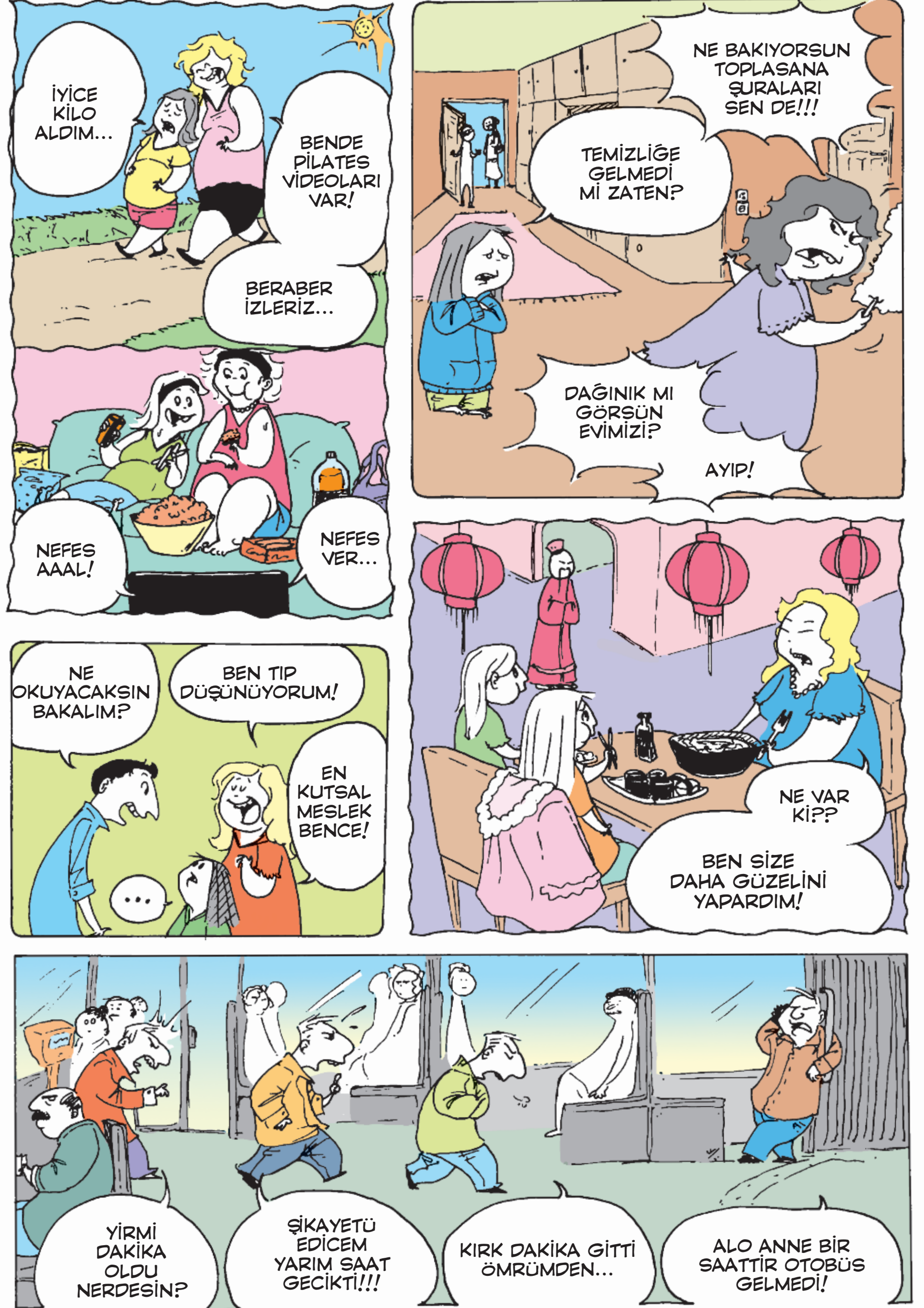
Kadınsan evliliğin boyunca duyup duyacağın en hayati soru bu. Telefonun çalıyor, tuvalettesin, bekleyiversin. Ellerini yıkamadan çıkıyorsun, öyle uzun uzun çaldırıyor ki arayan 'hayrolsun' diyerek koşuyorsun telefona, kesin biri öldü. Birinin evi yandı, anahtarını içerde unuttu da kapıda kaldı biri, kaza geçirdi, çocuğun okulundan mı acaba, kesin bir şey oldu diyorsun. Daha beteri olmuş oysa; kocan yemekte ne olduğunu hala öğrenememiş. Çatlamamıştır inşallah şimdiye.

İster çalış, ister evde otur, ister para olsun cebinde, ister olmasın, ister hizmetçin olsun, ister elin olmasın, o soru sorulacak arkadaş! Sanki dünyada yemek yemek kabiliyeti yalnızca erkeğe bahşedilmiş, yalnızca onu ilgilendiriyor ne piştiği, pişirildiği. Bu da kadar meraklısıysan pişir arkadaş! Sanki bir öğünü geçiştirse dengesi değişecek dünyanın. Ve sanki kadın 'akşama yemek yok' dese yıkılacak dünyası. Ölüverecek açlıktan oracıkta. Yahu bir akşam da arayın 'yorma kendini hayatım, dışarıda yiyeceğiz' deyiverin, bir akşam da garsonlar, aşçılar çekiversin kahrınızı; yoook, hiç olur mu!

Erkeklerin, evi arayıp 'seni özledim' diyeceği bir dünya hayal ediyoruz biz. 'Canın bir şey istiyorsa alayım', 'gelince birlikte hazırlarız' diyeceği bir dünya. 'Elinden zehir olsa yerim' diye düşünecek erkeklerin olduğu bir dünya.

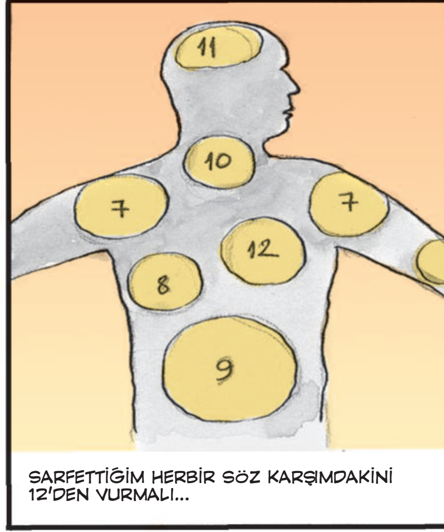
Mars'ta su bulunmuş da hayat varmış ya hani; burada su da var, mercimek de, ciğer de, ıspanak da; peki hayat var mı kadına? Kadınlar, doğru Mars'a, su mu idare ederiz, baksanıza hayat varmış orada!

Bengisu Akyürek

Güdük ruha estetik...

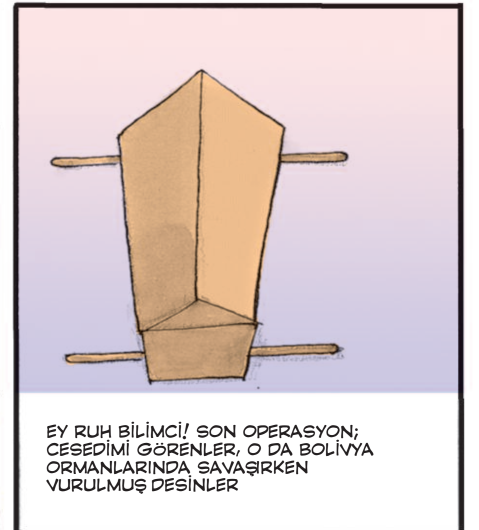

Aralarında Kürtçe çocuk kanalı ZAROK Tv'nin de olduğu 20'den fazla televizyon ve radyo kapatıldı.

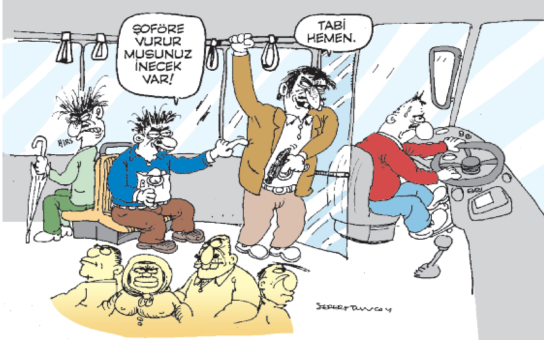

BAYAN YANI AKTÜEL

Burdur Milli Eğitim Müdürü'nün sosyal medya hesabından "Bir kadın evinden süslenip çıkıp, evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir" sözünü paylaştığı ortaya çıktı.

Metrobüs şoförüne şemsiyeli saldıran sonra, bu sefer de seyir halindeki otobüsün şoförü durakta durmadığı gerekçesiyle bir yolcu tarafından bıçaklandı!

Tophane'de yeni bir galeri baskını daha... 21 kadın sanatçının eserlerinin sergilendiği "Kuytu" adlı serginin açılışı "kızlı erkekli kalabılktan ve tabii ki alkol alınmasından rahatsız olan" mahalleli tarafından basıldı. Aranan polis ise dağılmalarının daha uygun olacağını söyledi.

BAYAN YANI

2016-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

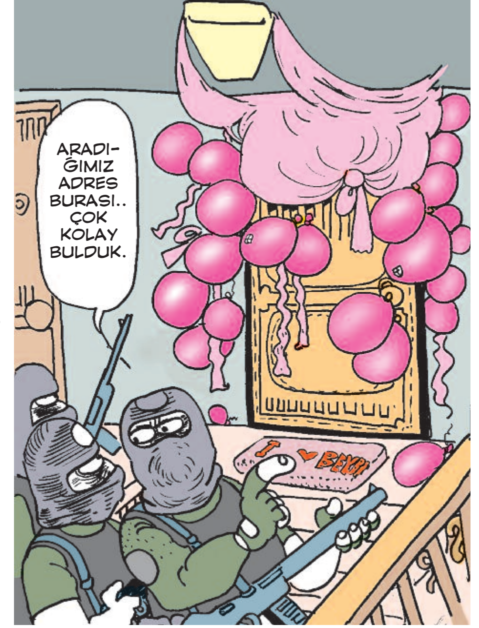
Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Erdoğan gene kuyuya taş attı.

Edebiyat öğretmeni, Yunus Nadi ve Haldun Taner ödüllerinin sahibi yazar Murat Özyaşar İstanbul'da gözaltına alındı. Eşi Sibel Oral baskını anlattı: "21 günlük kızımız Lorin'in beslenme saatiydi. Kapısında pembe tüller ve balonlar olan 21 fünlük bebeğin evi basıldı, babası götürüldü" dedi.

OHAL'de Tarık Akan

"DNA"

fatimayildizerkan@gmail.com
sosyal medya @fatimayildiz

Kadınlara rağmen değil kadınlarla birlikte...

Geçtiğimiz yüzyıl "akıl çağı" olarak biliniyordu. Ancak akıldan tamamen yoksun, savaşların hüküm sürdüğü bir çağ oldu. Analog dünyadan dijital dünyaya geçtiğimiz 21. yüzyıl ise algı ve akıl çağı olacak.

Bu geçiş sürecinde, kadınların varoluşu, ifade özgürlüklerini savunma becerileri ile birebir bağlantılı hale gelmiştir. Dolayısıyla, kadınlar dijital dünyanın temellerinin atılma sürecine dahil olmak konusundaki kararlılıklarını dünyanın her yerinden açıkça dile getirmeye başlamışlardır; bu kez kadınlara rağmen değil, kadınlarla birlikte.

Çünkü erkek egemen sistem, insanlık üzerindeki tahakkümünü sürdürebilmek için, özgürlük isteyen, bu uğurda mücadele eden, hayır diyen ve ataerkilliğe meydan okuyan her kadını ve erkeği susturmaya çalışmakta ve bunun için de her türlü silahı çekinmeden kullanmaktadır..

Dijital iletişim araçlarının gelişmesiyle birlikte, ifade özgürlüğü ırktan, dinden, cinsiyetten, ideolojiden bağımsız hale gelmeye başladıkça ne yazık ki erkek egemen sistem yani diğer adıyla analog dünya düzeni kendini ürkütücü bir tehditle karşı karşıya hissettiği için sadece cinsiyetleri değil, dilleri, inançları ve ırkları da daha daha da daha da yoğun olarak ötekileştirmeler yaratmak ve yeni korkular üretmek için kullanmaya başlamıştır.

Kadınlar ve erkekler ancak kavramların zincirinden kurtulabilirlerse başka bir dünya düzeninin var olabileceğinin farkına varacaktır. Ancak bunun için önce kendi varoluşlarının ve güçlerinin farkına varmaları şarttır.

Kendimize verdiğimiz değer iktidara ve mülkiyete dayalı olduğu sürece barışçıl bir dünya düzeni kurulması ne yazık ki mümkün olmayacaktır.

Kendi acımızdan ve yaralarımızdan kaçmak yerine onlarla yüzleşme cesaretini gösterebilirsek eğer, ancak o zaman bireysel gücümüzün farkına varabilme şansımız olacaktır.

Yeni dünya düzeninin şiddetle değil barışla kurulabilmesi için artık özgürce düşünmek ve kendi yaşamlarının sorumluluğunu eline almak isteyenlerin zamanı gelmiştir. Yeni dünya düzeni 'Büyük Yalanlar'la değil gerçek bilginin paylaşılmasıyla inşa edilecektir.

KENDİ dışımızda bir kurtarıcı yoktur. SİZDEN daha değerli bir 'yüksek ideal' olamaz olmamalıdır. Korku dolu değil neşe dolu bir yaşam istiyorsak artık, kendi sorumluluğunuzu alma zamanı gelmedi mi?

Dünya kadınlara rağmen değil kadınlarla değişecektir. Bu nedenle de biz Kadınlar bizlere dayatılan dogmalara uyum sağlamak zorunda olmadığımızı unutmamalıyız.

Kadınlar başka bir kültürün dilini bilmese bile şarkısını söyler, dansını bilmese bile ritmine uyabilir.

Artık Kadınların içlerindeki müziğe ve ritme uyum sağlama zamanı gelmedi mi?

Erkekler korksa da, erkekler dirense de. Erkekler suçlasa da... Her şeye rağmen zaman kadınların içlerindeki neşeye sahip çıkma zamanıdır….

Kadınlar yüksek sesle şarkı söyleyip dans etmeli…

Kadınlar yüksek sesle kahkahalar atmalı ki yeni dünya düzeni kadınlara rağmen değil kadınlarla birlikte şekillenebilsin ve yeni dünya düzeninde kadınlar ve erkekler aşk içinde yaşamayı öğrenebilsin!..

Kitübüs'te bayram

Arzu Okay

"Bayram gelmiş neyime... Anam anam garibem, kan damlar yüreğime. Anam anam garibem," diyerek bayram sabahına gözümüzü açtık. Ne de olsa içimizde memleket hasreti var. Kolay değil sevdiklerini, dostluklarını, alışkanlıklarını bir anda bırakıp gurbet ellere gitmek. Ne kadar anlaşılabilir bir duygu öteki olmak... Dünyamızda hala anlamamakta direnenler var mı diye düşündük de, neler değişmiştir bu kadar zamanda? Biz geleli ne kadar oldu ki? Neyse...

Kıyafetlerimizi değişmek için yola çıktık. Burada köşe başlarına giysi makineleri koymuşlar. İhtiyacı olan oradan tedarik ediyor. Basıyorsun düğmeye seçiyorsun modeli ve bedeni, alıyorsun giysiyi. Ödeme yok!

Kirleneni götürüp yandaki makineye atıyor, yenisini alıyorsun. Geri getirmeden ikinciyi almak hayal. Artık sen bilirsin.

Bu atık giysiler fabrikalarda geri dönüşüm projesinde yenileniyor. Dur bakalım daha neler göreceğiz...

Hazırlanma işimiz bittiğinde bizi almaya geldiler. Bu bayramın Kitibüs'e arkadaşlarıyla ilk ayak basan kadın Görk adına yapıldığını öğrendik.

Görk binlerce yıl önce Dangul Gezegeni'nin yaşanamaz hale geldiğini görünce dostlarıyla birlikte bazı eylemler başlatmış başlatmasına ama gel gör ki yöneticilerle anlaşmak çok zormuş. Pek çok arkadaşı OHAL'e düşmüş ki görmeden anlayamazmışsınız.

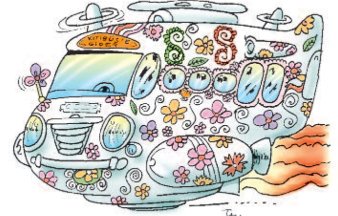
Başta sözlük olmak üzere çok şey değişmiş: "Barış", "Özgürlük", "Eşitlik", "Kardeşlik" kelimeleri atılmış, yerlerine hiçbir şey konmamış. Görk'ün önderliğinde Dangul'u terk edip kendilerine daha özgür bir gezegen yaratmak için yola çıkanlar Kitibüs'e yerleşmişler. Her yıl bu günü anarlarmış ki Dangul'da yaşananlar unutulmasın ve tekrar aynı hatalara düşülmesin.

Bayramda İnekler, koyunlar, develer gönül rahatlığı içinde yaşarlarmış çünkü hiç kimse onların sırtından "Cennete gitme hesabı" yapmazmış. Bayram temizliği de yapılmazmış. Ev temizleme için bayram gerekmediğinden ve her daim temiz olmaya gayret edildiğinden, "Bak, ben senden daha iyi ev kadınıyım!" muhabbetinin önü de kesilmiş.

Küsler barışmazmış, küs yokmuş. Tabii ki onlar da birbirine kızarlarmış ama kalp kırmaya ne gerek var, iki tatlı söz, bir candan bakış gidermiş her şeyi. Ailelerin içinde alt-üst, Genel Kurmay Başkanlığı gibi merciler olmadığından kim kimi isterse ziyaret edebilirmiş.

Bunca aydınlanmadan sonra kutlamaların yapıldığı salona geldik. Büyük bir büfe kurulmuştu. Herkese yetecek kadar yiyecek vardı ama israfa kaçılmamıştı. Başlangıç, ana yemek, tatlı ve meyve. Evlerde de böyle yapılırmış. Her şey ihtiyaç dahilinde tüketilirmiş. Herkes eşit olduğundan kimsenin kimseye hava atmak gibi bir derdi yokmuş.

Bu arada etrafta çocuk olmadığı dikkatimizi çekti. Çocuklar okuldaymış, çıkışta katılacaklarmış. Bayramda okullar açıkmış buna mukabil her iki ayda bir on beş günlük tatiller verilirmiş. Ev ödevsiz tatiller.

Uzunca bir muhabbetin ardından çocuklar da geldikten sonra eğlence salonuna geçtik. Burada kimin elinden ne geliyorsa diğerleriyle paylaşıyordu.

Sırasıyla şiirler okunuyor, şarkılar söyleniyor, enstrümanlar çalınıyor, resimler yapılıyordu.

Gecenin sonuna gelindiğinde büyük bir ekranda temsili olarak çizilmiş Görk karşımıza çıktı. Bunca yıl yaşananları kısaca özetledikten sonra sözlerini şu cümlelerle bitirdi: " Acılar bir daha yaşanmasın! Dostluğun, sevginin, kardeşliğin değerini bilin. Barışın, özgürlüğün olmadığı bir gezegen hiçbir şeydir!"

İşte böyle.

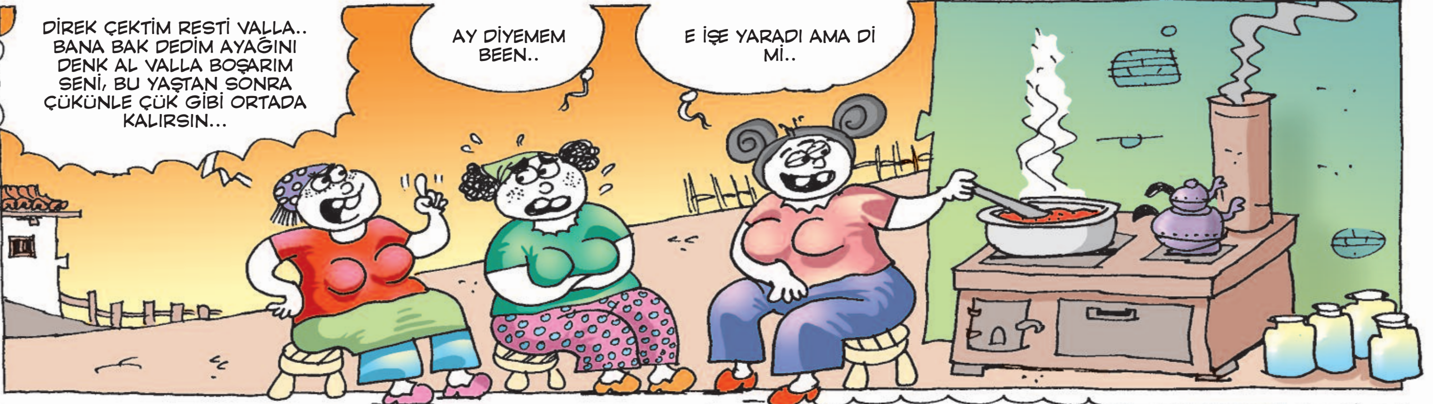
Nice barış dolu bayramlara!

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

ECE BURGAZ

Bir beyaz yakalı rüyası...

Fal bakmayı seven okumuş etmiş kadına mikrofon uzattık ve adet olduğu üzere ayıplamayı da ihmal etmedik: Ayıp değil mi, okumuş etmiş kadınsınız falla filan ne işiniz var?

Kızını sürekli gerçekçi olmaya davet eden anneye sorduk: Neden böyle yapıyorsunuz?

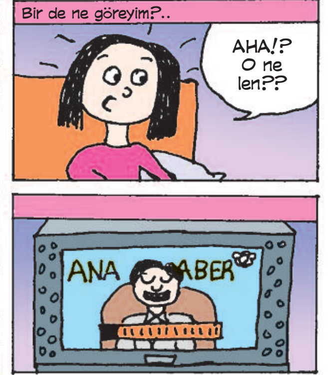
Annem ile delirmeceler:

Rabia Çaçan

Annem enteresan ama güzel bir insan. Bana göre enteresan çünkü aramızda 39 sene var. Bu da birbirinden ilginç yığınla diyalog demek. Mesela istediğinde hastaneye götürebilecek evdeki en genç kişiyim. Hastalıklarını anlasam götürürüm evet ama tıp, psikoloji, sosyoloji, teoloji ... hiçbir '-loji' daha anlamamışken ben bu konuda hiç iddialı değilim. Değilim işte zorlamayın. Bakın bu da sebebi.

Bayan Yanı'nı dilerseniz akıllı telefonlarınızdan ve tabletlerinizden de okuyabilirsiniz. dMags'in aplikasyonunu indirmeniz yeterli.

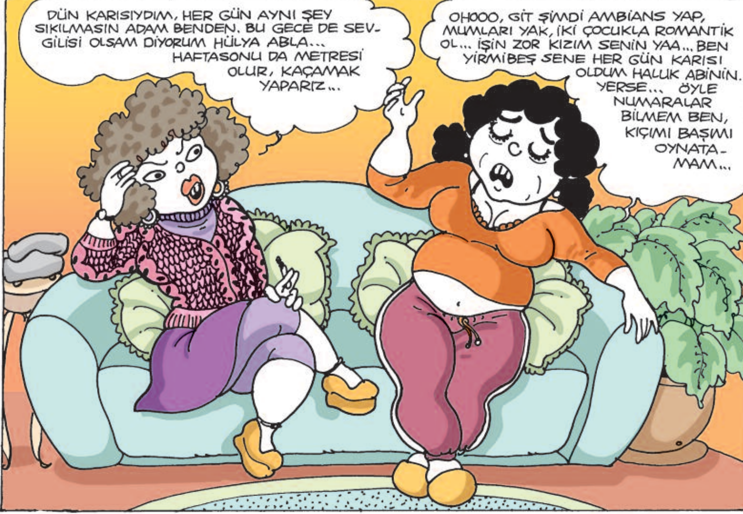
LeMan kategorisi içerisinden; Ramize Erer'in 'Kız Hikayeleri', Feyhan Güver'in 'Elalem Ne Der?' ve İpek Özsüslü'nün 'Sinemor' çizgi albümlerinin dijital versiyonlarına ulaşabilirsiniz.

RAMİZE ERER

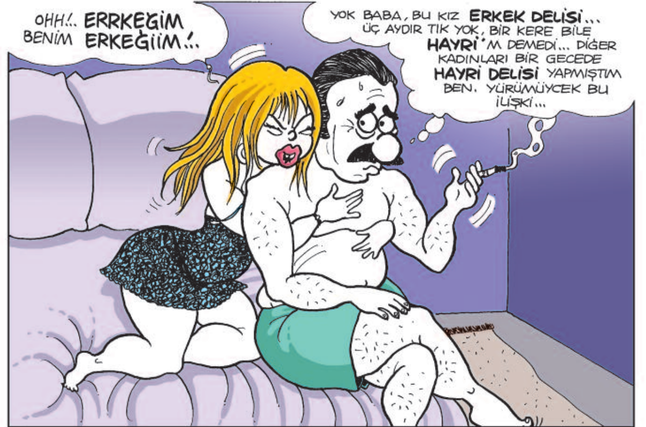

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

BAYAN YANI

“Şortlu kadına tekme” olayıyla ilgili “Hoşuna gitmeyebilir, mırıldanırsın” yorumu da yapıldı...

